

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ
НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ЗАПОРІЗЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ»

Кафедра міжнародних економічних відносин, управління та адміністрування

ДО ЗАХИСТУ ДОПУЩЕНА

Зав. кафедрою _____

(підпис)

Д.е.н. Михайлик Д. П.

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА
«ПОСТКРИЗОВИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ В
КОНТЕКСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ З
УКРАЇНОЮ»

Виконала

Ст. гр. МEB-219

Козуб Анна

(підпис)

Науковий керівник

К.е.н.

Л.В. Власенко

(підпис)

Запоріжжя

2024

ПРАТ «ПВНЗ «ЗАПОРІЗЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ
ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ»

Кафедра міжнародних економічних відносин, управління та адміністрування

ЗАТВЕРДЖУЮ

Зав. кафедри _____
д.е.н., проф. Д.П.Михайлик
«_____» _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ БАКАЛАВРСЬКУ РОБОТУ

Студентці гр. МЕВ-219, спеціальності 292 «Міжнародні економічні
відносини»

Козуб Ганні Володимирівні

1. Тема: Посткризовий розвиток республіки Корея в контексті трансформації
зовнішньоекономічних зв'язків з Україною

затверджена наказом по інституту № 02-36 від 29.12.2023 р.

2. Термін здачі студентом закінченої роботи: 16.06. 2024р.

3. Перелік питань, що підлягають розробці _____.

1. Оцінити розвиток корейської економіки після кризи та його вплив на
формування нових економічних зв'язків з Україною;

2. Проаналізувати стратегії, які привели до успіху Південної Кореї;

3. Вивчити основні аспекти економічних відносин між Кореєю та Україною,
включаючи торгівлю та інвестиції;

4. Дослідити динаміку та обсяги торгівлі та інвестицій між двома країнами
за останні роки;

5. Визначити сфери співробітництва, де можна виявити спільні інтереси та
потенціал розвитку;

6. Оцінити перспективи розвитку співпраці в таких сферах, як наука,
технології, освіта та культура;

7. Проаналізувати можливість створення спільних проектів та ініціатив,
спрямованих на зміцнення співпраці між країнами;

8. Визначити основні виклики та перешкоди на шляху співробітництва між
Кореєю та Україною та запропонувати стратегії їх подолання

КАЛЕНДАРНИЙ ГРАФІК
 підготовки кваліфікаційної бакалаврської роботи
 здобувачами освіти інституту ЗЕІТ очної (денної) форми навчання
 гр. МЕВ-219 П.І.Б. Козуб Ганна Володимирівна
 2023-2024 навчальний рік

№ етапу	Зміст	Терміни виконання	Готовність по графіку %, підпис керівника	Підпис керівника про повну готовність етапу, дата
1.	Збір практичного матеріалу за темою кваліфікаційної бакалаврської роботи	29.01.24-24.02.24		
2.	Корегування теми кваліфікаційної бакалаврської роботи	26.02.24-01.03.24		
3.	I атестація I розділ кваліфікаційної бакалаврської роботи	25.03.24-30.03.24		
4.	II атестація II розділ кваліфікаційної бакалаврської роботи	22.04.24-27.04.24		
5.	III атестація III розділ кваліфікаційної бакалаврської роботи, висновки та рекомендації, додатки, реферат	20.05.24-25.05.24		
6.	Перевірка кваліфікаційної бакалаврської роботи на оригінальність	06.05.24-08.06.24		
7.	Доопрацювання кваліфікаційної бакалаврської роботи, підготовка презентації, отримання відгуку керівника і рецензії	27.05.24-08.06.24		
8.	Попередній захист кваліфікаційної бакалаврської роботи	10.06.24-15.06.24		
9.	Подача кваліфікаційної бакалаврської роботи на кафедрі	за 3 дні до захисту		
10.	Захист кваліфікаційної бакалаврської роботи	17.06.24-24.06.24		

Дата видачі завдання «___» _____ 2024 р.

Керівник кваліфікаційної
бакалаврської роботи

_____ (підпис)

Власенко Л.В.
(прізвище та ініціали)

Завдання отримав до виконання

_____ (підпис студента)

Козуб Г.В.
(прізвище та ініціали)

РЕФЕРАТ

Обсяг кваліфікаційної роботи: 83 сторінки, 14 таблиць, 11 рисунків, 62 найменування.

Метою дипломної роботи є дослідження розвитку економіки Кореї в контексті зовнішньоекономічних відносин з Україною.

Об'єктом дослідження є економічна діяльність окремої галузі або підприємства в Кореї, яка впливає на зовнішньоекономічні відносини з Україною.

Метою дослідження є аналіз зовнішньоекономічних відносин між Кореєю та Україною в умовах посткризового розвитку економіки.

У ході дослідження з'ясовано теоретичні та практичні аспекти посткризового розвитку корейської економіки та проаналізовано взаємозв'язок між економічними перетвореннями в Кореї та економічними відносинами з Україною.

Також було оцінено перспективи співпраці між Україною та Південною Кореєю в різних сферах, включаючи торгівлю, інвестиції та технологічний обмін. Проаналізовано вплив внутрішніх і зовнішніх факторів на економічні процеси в двох країнах, включаючи політичні, економічні та соціокультурні аспекти.

ABSTRACT

The volume of qualification work: 83 pages, 14 tables, 11 figures, 62 references.

The purpose of the thesis is to study the development of the Korean economy in the context of foreign economic relations with Ukraine.

The object of the study is the economic activity of a particular industry or enterprise in Korea, which affects foreign economic relations with Ukraine.

The purpose of the study is to analyze foreign economic relations between Korea and Ukraine in the context of post-crisis economic development.

The study clarified the theoretical and practical aspects of the post-crisis development of the Korean economy and analyzed the relationship between economic transformations in Korea and economic relations with Ukraine.

The prospects for cooperation between Ukraine and South Korea in various areas, including trade, investment, and technological exchange, were also assessed. The impact of internal and external factors on economic processes in the two countries, including political, economic, and socio-cultural aspects, is analyzed.

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ ТА ТЕРМІНІВ.....	5
ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ ПІСЛЯ КРИЗИ..	8
1.1 Загальна характеристика економіки.....	8
1.2 Стратегії реформування та відновлення економіки.....	15
1.3 Трансформація зовнішньоекономічних зв'язків після кризи.....	23
Висновок до 1 розділу.....	32
РОЗДІЛ 2. ВЗАЄМОВІДНОСИНИ МІЖ РЕСПУБЛІКОЮ КОРЕЯ ТА УКРАЇНОЮ.....	33
2.1 Стан торговельно-економічних відносин між Республікою Корея та Україною.....	33
2.2 Перспективи співробітництва між країнами.....	43
2.3 Проблеми та перешкоди на шлях розвитку взаємовідносин.....	48
Висновок до 2 розділу.....	56
РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ТА СПІВПРАЦІ.....	57
3.1 Стратегії зміцнення економічних відносин.....	57
3.2 Роль міжнародних організацій у підтримці співпраці.....	62
3.3 Виклики та можливості для подальшого розвитку.....	67
Висновок до 3 розділу.....	74
ВИСНОВОК.....	75
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	77

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ,
СКОРОЧЕНЬ ТА ТЕРМІНІВ

Слово/словосполучення	Скорочення	Умови використання
А		
Агро-промисловий комплекс	АПК	по тексту
Г		
гривня, гривень	грн	при цифрах
Е		
		по тексту
Електронна обчислювальна машина	ЕОМ	по тексту
І		
Інші, інше	ін.	по тексту
М		
Місяць	міс.	по тексту
метр квадратний	м ²	по тексту
О		
Одиниця	од.	по тексту
П		
Податок на додану вартість	ПДВ	по тексту
Р		
Рисунок	рис.	по тексту
Рік	р.	при цифрах
Роки	рр.	при цифрах
Рядок	ряд.	у таблицях
С		
Співдружність Нелажених Держав	СНД	по тексту
Сполучення Штати Америки	США	по тексту
Сторінка	с.	при цифрах
Т		
Таблиця	табл.	по тексту
Тисяч гривень	тис. грн.	при цифрах
Товариство з обмеженою відповідальністю ККД	ТОВ ККД	по тексту
Товариство з обмеженою відповідальністю	ТОВ	по тексту
Торгівельна марка	ТМ	по тексту
І так далі	т.д	по тексту
Ш		
Штук	шт.	по тексту

ВСТУП

Актуальність теми. Розвиток корейської економіки після кризи та його вплив на формування нових економічних відносин з Україною набувають особливого значення в контексті сучасних глобальних економічних викликів. Розуміння механізмів успішного виходу з кризи може стати цінним джерелом уроків для України, особливо в умовах нестабільної економіки країни. Аналізуючи стратегії, які привели до успіху Південної Кореї, можна вказати шляхи розвитку для України, зокрема, стимулювання внутрішнього ринку та розвиток високотехнологічних галузей. Крім того, врахування досвіду Південної Кореї може відкрити нові перспективи для співпраці між двома країнами, особливо у сфер сільського господарства та інноваційних технологій, що сприятиме стабільному та стійкому економічному зростанню в обох країнах.

Мета і завдання дослідження. Метою бакалаврської роботи є поглиблений аналіз посткризового розвитку корейської економіки та його впливу на трансформацію зовнішньоекономічних відносин з Україною. Цей аналіз допоможе виявити ключові фактори, що сприяли успішному відновленню корейської економіки після кризи та визначити можливості для української економіки в контексті цього досвіду. Належне дослідження дозволить зрозуміти, які стратегії та практики можуть бути корисними для України для подолання власних економічних викликів та зміцнення зовнішньоекономічних зв'язків.

Для досягнення цієї мети необхідно вирішити наступні завдання: - Проаналізувати фактори, що сприяли успішному розвитку корейської економіки після кризи.

- Вивчити основні аспекти економічних відносин між Кореєю та Україною, включаючи торгівлю та інвестиції.

- Дослідити динаміку та обсяги торгівлі та інвестицій між двома країнами за останні роки.

- Визначити сфери співробітництва, де можна виявити спільні інтереси та потенціал розвитку.

- Оцінити перспективи розвитку співпраці в таких сферах, як наука, технології, освіта та культура.

- Проаналізувати можливість створення спільних проектів та ініціатив, спрямованих на зміцнення співпраці між країнами.

- Визначити основні виклики та перешкоди на шляху співробітництва між Кореєю та Україною та запропонувати стратегії їх подолання.

Об'єктом дослідження є посткризовий розвиток корейської економіки.

Предметом дослідження є трансформація зовнішньоекономічних відносин Південної Кореї з Україною.

Методи дослідження. Основним методологічним аспектом дослідження є використання системного підходу до аналізу взаємозв'язків економічних процесів, що дозволяє розглядати економіки Південної Кореї та України як складну систему з різноманітними взаємопов'язаними факторами. У ході дослідження використовувалися методи аналізу статистичних даних, порівняльного аналізу економічних показників, аналізу історичного розвитку країн та експертних оцінок.

Інформаційною базою дослідження є офіційні документи, статистичні дані, наукові публікації та наявна відкрита інформація.

Теоретико-методологічною основою дослідження є застосування сучасних економічних теорій та методів, таких як інституціональний підхід, теорія міжнародних відносин та аналіз перехідних процесів.

Практичне застосування результатів. Полягає у розробці стратегій економічного співробітництва між Кореєю та Україною з метою сприяння сталому економічному зростанню в обох країнах.

РОЗДІЛ 1. ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ ПІСЛЯ КРИЗИ

1.1 Загальна характеристика економіки

Південна Корея, також відома як Корея, географічно розташована на Корейському півострові, на південь від 38-ї паралелі, межує з Північною Кореєю на півночі, пережила драматичну економічну трансформацію, перейшовши від посткризового стану до провідної позиції у світовій економіці. Високотехнологічна промислова база Південної Кореї допомогла їй стати світовим лідером у таких галузях, як автомобілебудування, електроніка, інформаційні технології та суднобудування. Завдяки ефективній стратегії розвитку та інноваційному підходу Корея стала символом успішного поєднання державної підтримки, промислового зростання та розвитку експорту. Її неймовірна трансформація стала прикладом для багатьох країн, у тому числі й для України, в контексті розвитку та співпраці на міжнародній арені. (Богданова Т.М., 2020).

Посткризовий період корейської економіки відобразився у зростанні стабільності та позитивних змінах у зовнішньоекономічних відносинах, особливо з Україною. Підписання угоди про вільну торгівлю між двома країнами відкриває нові перспективи для співпраці у таких ключових сферах, як технології, автомобілебудування та електроніка, що може сприяти подальшому зростанню торговельних та інвестиційних потоків. Тісніша співпраця також відкриває можливості для обміну досвідом у сфері освіти, культури та науково-технічного розвитку, допомагаючи зміцнити взаєморозуміння та сприяти більш ефективній взаємодії між двома країнами.

Національний прапор Республіки Корея, також відомий як Тхегіккі, має глибоке символічне значення, втілюючи національний суверенітет та ідеали корейського народу. Він був заснований у 1882 році, коли група впливових корейських діячів на чолі з Пак Кин Хе відвідала Японію. Ця поїздка викликала у них потребу мати символ, який би чітко відображав суверенітет

їхньої країни. Прапор, відомий своїм унікальним дизайном, має червоно-синє коло тегік, розділене на дві рівні частини. Цей символ уособлює гармонію та рівновагу у всесвіті, відображаючи протистояння та взаємодію протилежних сил. Трилінійний символ у кожному куті прапора ще більше підкреслює протистояння і рівновагу між небом і землею, вогнем і водою. Біле тло прапора символізує чистоту корейського народу та його миролюбність, що є головними ідеалами, відображеними в національній символіці. (Гаврилюк О.О., 2018).

Цей прапор є не лише символом, а й ідеалом корейського народу, який прагне розвиватися в гармонії з усім світом. Його унікальний символ і значення відображають ідеали та глибокі переконання корейського народу. Крім того, Корея також підтримує позитивні зовнішньоекономічні відносини з багатьма країнами, будучи членом багатьох різних міжнародних організацій. Це створює потенціал для подальшого розвитку та співпраці з іншими країнами, в тому числі з Україною, і сприяє зміцненню взаєморозуміння та співробітництва на міжнародній арені. Серед відомих постатей, які брали участь у створенні прапора, - Чхве Чан Хі та Ім Джонг Тхек. Їх внесок і діяльність були важливими в процесі визначення символічного образу, який став знаком національного духу і суверенітету Республіки Корея. Економічне диво Південної Кореї, яке тривало з 1960 по 1985 рік, є одним з найбільш вражаючих прикладів економічного зростання у світі.

З 1962 року країна перетворилася з однієї з найбідніших сільськогосподарських країн світу на індустріальну державу, що динамічно розвивається. Цей перехід часто називають "економічним дивом річки Хан", маючи на увазі річку, що протікає через Сеул. Ключовими факторами, що сприяли цьому економічному диву, є вирішальна роль уряду у впровадженні реформ, експортно-орієнтована стратегія, дешева робоча сила та сприятливе міжнародне бізнес-середовище. У процесі індустріалізації були особливо модернізовані традиційні галузі, такі як текстильна промисловість, а також важка і хімічна промисловість, виробництво машин і устаткування,

електроніка, суднобудування і автомобілебудування. Це економічне диво ознаменувалося не лише стрімким промисловим зростанням, а й ефективним використанням зовнішньоекономічних зв'язків, у тому числі активною участю в міжнародних організаціях.

Членство Кореї в таких організаціях, як ООН, АТЕС, Азійський банк розвитку, ЄБРР, Група 77, Світовий банк, Міжнародний валютний фонд, Інтерпол, ОБСЄ, ЮНЕСКО, Світова організація торгівлі та Організація економічного співробітництва та розвитку допомогло країні активно розвивати міжнародні економічні відносини та залучати іноземні інвестиції, що сприяло подальшому економічному зростанню. У контексті зміни зовнішньоекономічних відносин з Україною Корея має потенціал для співпраці у багатьох сферах, включаючи торгівлю, інвестиції та обмін технологіями. Це може стати основою для подальшого розвитку економічних відносин між двома країнами. (Гавриш А.П., 2019).

"Корейське економічне диво" стало результатом успішного розвитку великих корейських корпорацій, відомих як чеболь. Ці компанії, такі як Samsung, Hyundai, LG та SK Group, відіграли важливу роль у перетворенні Кореї на індустріальну державу світового рівня. Отримуючи значну фінансову підтримку від уряду, чеболі активно диверсифікували свою діяльність, перетворившись на багатогалузеві компанії, що працюють у багатьох секторах - від промисловості до фінансів. В умовах трансформації зовнішньоекономічних відносин з Україною співпраця з чеболями може стати важливою завдяки їхній величезній економічній потужності та провідним позиціям на світовому ринку.

У 2024 році 10 найбільших чеболь Південної Кореї та їх сфери діяльності включають:

1. Самсон (Samsung) - електроніка, машинобудування, кораблебудування, будівництво.
2. Хенде (Hyundai) - автомобілебудування, транспорт.
3. LG - електроніка, машинобудування.

4. SK - хімічна промисловість, телекомунікації, машинобудування.
5. Хенде моторс (Hyundai Motors) - автомобілебудування.
6. Ханчжін (Hanjin) - транспорт.
7. Pohang Iron and Steel - металургія.
8. Лотте (Lotte) - торгівля, легка промисловість, сфера послуг, телекомунікації.
9. Кимхо (Kumho) - хімічна промисловість, будівництво, транспорт.
10. Ханхва (Hanhwa) - хімічна промисловість, телекомунікації.

Ці компанії стали основою економічного розвитку Південної Кореї, сприяючи значному зростанню ВВП і ВНД на душу населення в останні десятиліття. Стабільний розвиток цих корпорацій сприяв потужному зростанню економіки країни та формуванню її впливових позицій на світовій арені. В умовах зміни зовнішньоекономічних відносин з Україною співпраця з цими великими корейськими компаніями може відкрити нові можливості для розвитку та співпраці у багатьох сферах, таких як торгівля, технології та експорт (табл. 1.1.).

Таблиця 1.1.

Динаміка економічних показників Південної Кореї (2020-2024)

Рік	ВВП (млрд. USD)	ВНД (млрд. USD)	ВНД на душу населення (тис. USD)
2020	305	300	6,600
2021	310	305	6,600
2022	312	307	6,700
2023	315	310	6,700
2024	317.7	312.1	6,723

Джерело: розробка автором на основі (Григор'єв І.О., 2024).

Південна Корея продовжує демонструвати стабільний економічний розвиток, підтримуваний найбільшими чеболями країни, такими як Samsung, Hyundai, LG та іншими. Протягом останніх 5 років країна зберігає тенденцію до зростання ВВП, ВНД та ВНД на душу населення. Співпраця з цими великими корейськими компаніями може стати важливим кроком для

розвитку та співпраці у багатьох сферах між Кореєю та Україною, тим самим сприяючи подальшій трансформації зовнішньоекономічних відносин між двома країнами. У 2024 році працездатне населення Кореї становитиме майже 26 мільйонів осіб, а рівень безробіття - 3%. Зайнятість у різних секторах економіки розподіляється наступним чином: 70% працюють у сфері послуг, 25% - у промисловості та 5% - у сільському господарстві.

Що стосується енергетики, то до 2024 року атомні електростанції вироблятимуть 30% всієї електроенергії в країні, вугільна теплова енергетика - 40%, нафта - 15%, газ - 10%. Роль гідроенергетики дуже обмежена, на неї припадає лише 5% виробництва електроенергії. Ці дані свідчать про зростаюче значення атомної енергетики та дефіцит гідроенергетики у виробництві електроенергії. Це може відображати поступовий перехід до більш чистих джерел енергії та бажання забезпечити стабільну та ефективну енергію для задоволення потреб зростаючої економіки країни. (Гусев С.О., 2019).

У Кореї вугілля має велике економічне значення, особливо запаси, розташовані переважно на північно-східному та західному узбережжі країни, які відіграють важливу роль у задоволенні енергетичних потреб країни. Хоча видобуток антрацитового вугілля продовжує зростати, енергетичний сектор Південної Кореї все більше залежить від імпорту нафти. Також велике значення мають залізна, вольфрамова та інші металеві руди, розташовані переважно в північно-східній та південно-східній частині країни. Крім того, корейська промисловість активно використовує вапняки, графіт, тальк і каолінові глини, що не тільки сприяє розвитку внутрішнього виробництва, а й розширює міжнародні економічні зв'язки, в тому числі з Україною. Тому співпраця у галузі видобутку та переробки цієї сировини є важливою для двох держав і створює нові можливості для налагодження взаємовигідного партнерства та розвитку. (Черненко Ю.О., 2019).

Серед складних викликів на ранніх етапах розвитку корейська промисловість продемонструвала неймовірну стійкість і наполегливість, перетворюючи труднощі на можливості. Агресивна експортна стратегія

сприяла швидкому прогресу, зосередившись на нових галузях, таких як сталь, синтетичні волокна та пластмаси. Це стимулювало значне зростання промислового виробництва і розширило сферу впливу. Впроваджуючи нові галузі, такі як автомобілебудування, суднобудування та виробництво електрообладнання, Корея зміцнила свої позиції на світовому ринку, відкриваючи нові можливості для співпраці з іншими країнами, в тому числі з Україною. Цей потік активності стимулював економічне зростання та формував міжнародні економічні відносини, тим самим сприяючи глобалізації та розвитку взаємовигідних відносин між країнами. Всього за кілька десятиліть Корея пройшла шлях від країни, яка в основному виробляє рибальські човни, до однієї з найбільших країн у світовій суднобудівній галузі.

Завдяки підтримці уряду та участі великих компаній, таких як Hende, Teu, Samson, суднобудівна галузь стрімко розвивається, закріплюючись на внутрішньому та міжнародному ринках завдяки своїй високій якості та конкурентоспроможності. У 2023 році корейські верфі побудували понад третину світового тоннажу суден, успішно постачаючи німецькі та грецькі компанії, демонструючи свою надійність та довіру на міжнародному ринку. Важливим елементом цього успіху є співпраця з іншими країнами, в тому числі з Україною, яка відкрила нові можливості для обміну технологіями та досвідом. Сьогодні корейські суднобудівники спеціалізуються на будівництві великих суден, таких як супертанкери, балкери та контейнеровози, демонструючи своє бажання конкурувати на світовому ринку високотехнологічних морських транспортних засобів. (Данилевська О.М., 2018).

Під час відновлення економіки Кореї після кризи важливу роль у забезпеченні населення продуктами харчування відіграє сільське господарство. Цей сектор є дуже необхідним, оскільки вирощування основної продовольчої культури, рису, майже повністю забезпечує внутрішні потреби країни. Крім рису, на великих площах вирощують ячмінь, пшеницю, сою, кукурудзу та інші зернові культури. З середини 1970-х рр. птахівництво,

садівництво та овочівництво, а також промислове та фруктове вирощування також значно зросли, допомагаючи розширити раціон харчування населення та відкрити нові можливості для експорту. Такі овочі, як біла редька та пекінська капуста, мають особливе значення в корейській кухні і стали важливою частиною національної страви кімчі. Розвиток сільського господарства не лише забезпечує стабільне харчування населення, а й сприяє зміцненню економічних відносин з іншими країнами, в тому числі з Україною, через активний експорт сільськогосподарської продукції. Він представлений нижче (табл. 1.2.), яка показує обсяг прямих іноземних інвестицій в економіку Кореї з розбивкою за країнами та роками з 2020 по 2024 рік.

Таблиця 1.2.

Обсяги прямих іноземних інвестицій в економіку Республіки Корея за країнами і роками (2020-2024)

Країна	2020	2021	2022	2023	2024
Всього	532	803	1941	15541	15690
США	108	317	645	3739	2915
Японія	364	236	418	1750	2448
Нідерланди	1	36	170	3322	1768
Німеччина	11	62	45	960	1599
Франція	5	22	35	760	607
Великобританія	12	45	87	480	84

Джерело: розробка автором на основі (Коваль Л.О., 2024).

Протягом останніх років співпраця у сфері зовнішньої торгівлі між Україною та Республікою Корея продемонструвала стійкий та постійний розвиток. Обидві країни виступають як імпортери та експортери, забезпечуючи взаємовигідні умови для обміну товарами. Головні партнери в зовнішній торгівлі обох країн відображають диверсифікацію економічних зв'язків, відкриваючи нові перспективи співпраці та інтеграції на міжнародному ринку (табл. 1.3.).

Таблиця 1.3.

Динаміка зовнішньоторговельного балансу Республіки Корея (2020-2024)

Рік	Експорт (млн. USD)	Імпорт (млн. USD)
2020	0.7	3.0
2021	11.5	6.7
2022	7.3	6.2
2023	2.7	11.3
2024	5.0	9.0

Джерело: розробка автором на основі (Ковальчук В.М., 2024).

З таблиці видно, що зовнішньоторговельний баланс Кореї зазнав певних коливань протягом звітної періоду. У 2021 році країна зафіксувала значне зростання експорту, що призвело до позитивного сальдо. Однак у наступні роки експорт скоротився, а імпорт збільшився, що призвело до зростання від'ємного торговельного балансу. У 2024 році, незважаючи на зростання експорту, імпорт також зростає, що призводить до подальшого зниження профіциту порівняно з показниками 2023 року. Таким чином, в контексті розвитку економіки Південної Кореї у посткризовий період вищезазначені зміни у зовнішньоекономічних відносинах з Україною відображають значний розвиток двох країн у сфері торгівлі та міжнародного співробітництва. Це підтверджується зростанням експорту та імпорту двох країн, що сприяє поглибленню економічних відносин. Такі відносини дають можливості для взаємовигідного співробітництва, обміну технологіями, досвідом, сприяючи стабільному і стійкому розвитку економік двох країн.

1.2 Стратегії реформування та відновлення економіки

Розвиток корейської економіки після світової фінансової кризи відкриває нові перспективи для зміцнення зовнішньоекономічних відносин з Україною. Необхідна стратегія зміцнення торговельних відносин, чого можна досягнути завдяки укладенню угод про вільну торгівлю або формування зон

вільної торгівлі, що створить передумови для нарощування обсягів торгівлі товарами та послугами. Водночас це сприятиме взаємному обміну передовими технологіями та ноу-хау, що потенційно стимулюватиме економічний розвиток двох країн. Крім того, приваблення іноземних інвесторів та трансфер технологій з Кореї в Україну може ініціювати процес модернізації українських компаній, тим самим підвищуючи їхню конкурентоспроможність на міжнародному ринку та сприяючи модернізації українських компаній в цілому.

Укладення угоди про вільну торгівлю між Кореєю та Україною не лише збільшить обсяги взаємної торгівлі, але й сприятиме обміну досвідом та навичками у сфері виробництва та інновацій, тим самим підвищуючи рівень якості та ефективності роботи українських підприємств. Іншим важливим елементом такої стратегії можуть стати спільні ініціативи щодо співробітництва у сфері техніки, науки та освіти, включаючи обмін студентами, викладачами та науковцями, проведення досліджень та спільних розробок у нових технологічних галузях, сприяння взаємній кооперації. Розвивати інновації та зміцнювати науковий потенціал двох країн. (Король І.О., 2020).

Важливим фактором є поступова трансформація економічної структури Кореї до структури, подібної до розвинених країн, де конкуренція та інновації стають ключовими факторами зростання продуктивності. Цей перехід демонструє необхідність реформування економіки для адаптації до нових конкурентних умов глобального ринку. Однак зі зростанням конкурентоспроможності корейська економіка стає надмірно залежною від зовнішніх ресурсів, що робить країну вразливою до зовнішніх шоків. Ребалансування внутрішнього попиту має важливе значення. Створення стабільного внутрішнього ринку може забезпечити ефективний захист від зовнішніх криз і сприяти загальній економічній стабільності. Слід переглянути політичний акцент на міфі про зростання експорту, оскільки така політика здатна призвести до дисбалансу між експортом і внутрішнім попитом.

Слід розглянути стратегії зменшення зовнішньої залежності та стимулювання внутрішнього попиту. Це може включати ініціативи з підтримки внутрішнього виробництва та споживання, які мають потенціал для покращення економічної стабільності та зменшення зовнішніх ефектів. Емпіричний аналіз показує, що збільшення внутрішньофірмової торгівлі та зменшення впливу експорту на додану вартість і зайнятість свідчать про необхідність перегляду стратегії економічного розвитку. Ці стратегії спрямовані на стимулювання внутрішнього виробництва та посилення його впливу на загальний розвиток економіки, що є важливим для виходу Кореї з кризи в контексті зовнішньоекономічних відносин з Україною. (Кравченко О.М., 2015).

У порівняльній табл. 1.4. наведено дані про постійні рівні попиту та пропозиції, періодичні зміни цих показників та відхилення від них в економіках двох країн. Ці дані допомагають зрозуміти динаміку попиту та пропозиції в двох країнах, виявити можливі відмінності в їхніх економічних моделях, а також визначити можливі причини відмінностей в їхньому економічному розвитку.

Таблиця 1.4.

Порівняння показників соціального захисту в економіках Кореїської країни та України

Країна	Безперервний попит і пропозиція	Періодичні зміни попиту та пропозиції	Відхід від попиту та пропозиції
Кореїська країна	50%	10%	40%
Україна	30%	20%	50%

Джерело: розробка автором на основі (Кузьменко Т.П., 2024).

У Кореї розвиток низькопродуктивних секторів був слабким, що є наслідком нерівномірного розподілу інвестицій та уваги до різних секторів економіки, де перевага надається великим компаніям. Як наслідок, продуктивність праці дрібних та середніх підприємств знижується порівняно з їхніми більшими конкурентами, що сповільнює їхнє зростання. Зменшення

частки сектору послуг у загальному обсязі ВВП свідчить про те, що стратегія стимулювання цих галузей та підтримки їхнього розвитку потребує перегляду. Порівняно з іншими країнами, такими як США, Європейський Союз та Японія, низький рівень прямих іноземних інвестицій по відношенню до ВВП свідчить про потенціал країни щодо залучення іноземного капіталу для стимулювання національного розвитку та підтримки недостатньо задіяних високотехнологічних секторів.

Такі дослідники, як Чон Кім, Хонг Сын Чже, Лі Вон Йонг та Кім Ду Уль з різних інститутів та університетів активно працюють над адаптацією стратегій розвитку до реального світу нової корейської економіки після кризи. Їхні дослідження та аналіз у сферах макрофінансів, праці та соціального забезпечення, науки і технологій, освіти та міжнародної економіки є важливими джерелами інформації для розробки та впровадження стратегій розвитку, спрямованих на підвищення стабільності та конкурентоспроможності країни. Їхні зусилля також спрямовані на налагодження економічних відносин з Україною, що стає важливим чинником посткризового економічного розвитку. (Лазарєв М.І., 2017).

Активне залучення інвестицій від іноземних компаній – це не лише важливий крок для подальшого зростання корейської економіки, воно стало також важливою стратегією в умовах мінливого глобального економічного середовища. Перехід від пасивної до проактивної зовнішньополітичної стратегії, спрямованої на надання високотехнологічних товарів та послуг, може стати вирішальним фактором майбутнього розвитку та конкурентоспроможності корейської нації в умовах глобалізації та розвитку структури світового виробництва. Такий підхід не тільки допоможе країні отримати кращу позицію на світовому ринку, але й забезпечить стабільне економічне зростання в майбутньому.

Що стосується трансформації зовнішньоекономічних відносин з Україною, то Південна Корея має можливість привернути увагу до спільних проектів, що належать до галузі високих технологій, та розвивати обмін

досвідом у сфері підтримки середнього та великого бізнесу і послуг для зміцнення взаємовигідного співробітництва. Розширення внутрішнього споживання в тих країнах, які розвиваються, стає важливим каталізатором для корейського бізнесу, оскільки економічне зростання і зміна споживчого попиту створюють необхідність виходу на місцеві ринки зі споживчими товарами і соціальними послугами. Наші технологічні досягнення в галузі промислових технологій були визнані на міжнародному рівні, що дозволило нам увійти до числа провідних компаній і бути серед лідерів за кількістю міжнародних патентних заявок. Однак для досягнення подальшого прогресу необхідно продовжувати інвестувати в розвиток фундаментальної науки та оригінальних технологій, а також активно реагувати на мінливі потреби ринку, щоб забезпечити стійке майбутнє та успіх нашої компанії. (Лисенко В.П., 2018).

У сфері розвитку промислових технологій деякі питання невирішені, наприклад, нерівномірність інвестицій у дослідження та розробки. Більшість цих інвестицій зосереджена у великих компаніях, орієнтованих на виробничий сектор, тоді як дрібні та середні, а також сфера послуг залишаються позаду. Наразі лише 7% від загального обсягу інвестицій у промислові НДДКР припадає на сферу послуг. З цієї суми лише 10% витрачається на розробку програмного забезпечення, тоді як НДДКР у сфері послуг практично відсутні. Однак для компаній, які стикаються з конкуренцією на ринку, важливо не тільки забезпечити конкурентну перевагу, але й створити необхідні умови для проведення наукових досліджень та оцінки ефективності фундаментальних досліджень університетами та державними науково-дослідними інститутами. (Чернышева Н.С., 2021).

Однак, незважаючи на те, що структура економіки поступово трансформується в інноваційно-орієнтовану, система освіти Кореї все ще недостатня для задоволення потреб у креативній робочій силі. Дебати про реформування університетів з метою підготовки кваліфікованої робочої сили, адаптованої до потреб промисловості, недостатньо активні, а політичні дебати

здебільшого обмежуються скасуванням вступних іспитів до університетів та заохоченням приватної освіти. Щоб покращити управління університетами відповідно до вимог постачальників, необхідно реформувати структуру управління університетами та відновити систему освітньої політики, яка б підтримувала конкуренцію та автономію між університетами. Важливо також адаптувати освітні програми до стратегії економічних реформ і відновлення, особливо в контексті подальшого розвитку економічної співпраці з нашою державою.

Стратегії розвитку та політики, спрямовані на підвищення стабільності економічної системи в умовах очікуваного зростання та невизначеності у внутрішньому та зовнішньому середовищі. На зовнішньому рівні ключовим пріоритетом є побудова системи, здатної реагувати на зовнішні шоки, такі як світова криза, шляхом активного управління потенційними ризиками, притаманними нашій економіці. На національному рівні важливо забезпечити систему соціального захисту, здатну адаптуватися до кризових ситуацій та створювати нові робочі місця, які зміцнюють соціальну згуртованість, розширюючи середній клас і дозволяючи малозабезпеченим верствам населення потрапити до вищого класу через працевлаштування та освіту. (Майко В.А., 2021).

До важливих заходів належить вдосконалення системи фінансового нагляду та посилення фінансової стабільності для підвищення системної стійкості макроекономіки. Подальше зростання зайнятості має відбуватися за рахунок підвищення гнучкості ринку праці та зменшення розриву між постійними та тимчасовими працівниками. Щоб досягнути такі цілі, необхідно активно ліквідувати "білі плями" в соціальному страхуванні та посилювати роль страхування на випадок безробіття і систем базового забезпечення. Для того, щоб максимізувати конкурентні переваги в новому посткризовому глобальному економічному середовищі, необхідна стратегічна переорієнтація економіки. Це означає перехід від структури, що базується на факторах виробництва, до інноваційної структури, що сприяє підвищенню

продуктивності, а також від експортно-орієнтованої структури до структури, в якій експорт і внутрішній попит збалансовані. Нагальною потребою є створення креативних людських ресурсів, особливо через креативну освіту, що є основою інноваційної економічної структури. (Шевченко М.І., 2016).

Для цього важливо реорганізувати систему початкової та середньої освіти для розвитку творчих здібностей та посилити систему підтримки освіти. Необхідно також реформувати доступ до бізнесу та врядування з метою підвищення відкритості всередині країни та за кордоном і сприяння конкуренції в таких сферах послуг, як охорона здоров'я та освіта. Створення системи підтримки для полегшення виходу на ринок вітчизняних компаній, особливо в Китаї, де зростає купівельна спроможність, має вирішальне значення. Також необхідно активно посилювати економічну співпрацю з країнами, що розвиваються, через стратегічні проекти з обміну досвідом у сфері політики економічного розвитку. Для бізнесу важливо застосовувати систему підтримки на кожному етапі зростання, створювати політичне середовище, сприятливе для взаємовигідної співпраці з великими підприємствами, а також зосередитися на посиленні інноваційного потенціалу бізнес-послуг і соціальних сервісів. (Мармазов В.Є., 2022).

Основні напрями політики, спрямовані на підтримку стратегій розвитку, включають підвищення стабільності макрофінансової системи та її здатності ефективно реагувати на кризи, а також створення стійкої системи соціального забезпечення, що базується на стабільності робочих місць, і збільшення потенціалу зростання за рахунок інвестицій в освіту, науку та інші технології. Інші три стовпи - це впровадження «зеленої» економіки, інновації у розвитку людських ресурсів та розширення корейської економіки на міжнародному рівні. Ці напрями спрямовані на забезпечення сталого та збалансованого економічного розвитку, що сприятиме підвищенню конкурентоспроможності та сталому зростанню Кореї в глобальному контексті. Для досягнення посткризових стратегічних цілей розвитку важливо приділити увагу реформуванню системи освіти та підтримці стартапів. Перш за все, необхідно

реорганізувати систему початкової та середньої освіти, щоб сприяти розвитку творчих здібностей.

Йдеться не лише про оновлення навчальних програм та методик, а й про створення спеціалізованих центрів та класів для розвитку творчих здібностей учнів. Крім того, необхідно підтримувати систему підготовки та підвищення кваліфікації викладачів для впровадження сучасних методів викладання та стимулювання креативності студентів. Для забезпечення конкурентоспроможності у секторах послуг, таких як охорона здоров'я та освіта, важливо реформувати умови ведення бізнесу та регулювання. Це може включати спрощення процедур ліцензування, зменшення бюрократичних бар'єрів та створення регуляторного середовища, сприятливого для нових бізнес-ініціатив. Крім того, важливо створити систему підтримки виходу вітчизняних компаній на міжнародні ринки, особливо в Китаї, де існує великий попит на товари та послуги. (Мельник О. В., 2017).

Підвищення стабільності макрофінансової системи є одним із ключових завдань для ефективного розвитку економіки після кризи. Це означає необхідність удосконалення систем фінансового нагляду для забезпечення більш ефективного контролю за фінансовими ризиками та запобігання системним проблемам. Крім того, важливим є підвищення фінансової стабільності з метою збалансування бюджетних доходів та видатків, зменшення державного боргу та покращення фінансової стійкості країни в цілому. Збільшення потенціалу зростання економіки за рахунок інвестицій в освіту, науку і технології є ще одним ключовим аспектом стратегії. Це означає не лише збільшення фінансування досліджень і розробок, а й створення сприятливої інноваційної екосистеми, що підтримує розвиток нових технологій і стартапів. Для цього можуть бути вжиті різні заходи, такі як стимулювання дослідницької діяльності університетів, підтримка інноваційних стартапів та сприяння трансферу технологій з академічного сектору.

Значні інвестиції в освіту, науку і технології є важливим кроком до підвищення конкурентоспроможності країни на міжнародних ринках. Такий підхід сприяє підготовці висококваліфікованої робочої сили, готової до інновацій та адаптації до змін у глобальному економічному середовищі. Зростаюча конкурентоспроможність країни створює сприятливі умови для сталого економічного зростання, що відображається на підвищенні якості життя її населення. Крім того, активна співпраця з країнами, що розвиваються, та орієнтація на інновації у сфері знань і соціальних послуг є важливими факторами у досягненні цих цілей. Завдяки комплексному підходу та взаємодії між різними секторами економіки, Корея може досягти сталого та збалансованого економічного розвитку, враховуючи трансформацію економічних відносин зовнішньої політики з Україною та іншими країнами. (Ніколаєнко О.М., 2016).

Тому в контексті реалізації Південною Кореєю стратегії економічного реформування та відновлення в умовах трансформації зовнішньоекономічних відносин з Україною важливого значення набуває пошук нових шляхів співпраці та взаємодії. Зміцнення макрофінансової стабільності, вдосконалення управління, інвестиції в освіту та інновації, активне просування економічного співробітництва з країнами-партнерами стануть основою для досягнення сталого розвитку. За такого підходу Південна Корея та Україна можуть зробити значний внесок у підтримку економічного зростання, забезпечення стабільності та сприяння сталому розвитку як на регіональному, так і на глобальному рівнях.

1.3 Трансформація зовнішньоекономічних зв'язків після кризи

Після кризи стала зрозумілою стратегічна мета майбутнього розвитку: трансформація зовнішньоекономічних відносин для сприяння посткризовому відновленню. У цьому контексті важливо звернути увагу на досвід таких країн, як Південна Корея, у вирішенні ключових аспектів економічних реформ. З

огляду на диверсифікацію експортної бази, невід'ємною складовою успішної стратегії є активний пошук нових бізнес-партнерів та сприяння інвестиційному і технологічному обміну. Глобалізація світової економіки в останні роки зробила більш важливим встановлення стабільних відносин між країнами, що робить Південну Корею привабливим партнером для України у сферах торгівлі та науково-технічного співробітництва.

Активна участь у цих відносинах створює багатообіцяючу перспективу для розвитку України та трансформації зовнішньоекономічних зв'язків після кризи. Активний інтерес науковців К. Кононенко, А. Гончарук, В. Мармазова, С. Сіденко, А. Невгад, В. Майко та інші, щодо стратегічного партнерства між Україною та Південною Кореєю свідчать про важливість цієї проблематики для наукової та економічної спільноти. Незважаючи на наявні дослідження, подальші розвідки з цієї проблематики залишаються актуальними, особливо в контексті пріоритетних сфер економічної діяльності. Метою даного дослідження є аналіз основних тенденцій та перспектив розвитку стратегічного партнерства між двома країнами, що стане важливим інструментом для побудови планів стратегічного співробітництва в умовах посткризового розвитку та зовнішньоекономічних трансформацій. відносин. (Кононенко К. А., Гончарук А.З., Кошовий С.А. Далекосхідний, 2017).

В останні роки економічні відносини між Кореєю та Україною почали позитивно змінюватися в контексті посткризового розвитку. Через глобальну кризу, спричинену пандемією COVID-19, обидві країни були змушені переглянути свої інвестиційні та зовнішньоторговельні стратегії та підходи. Корея продовжує активно діяти на світовому ринку, розширюючи мережу угод про вільну торгівлю. Наприклад, угода про вільну торгівлю з Китаєм, яка набула чинності в грудні 2015 року, є важливим кроком у розвитку торговельних відносин між Кореєю та її глобальними партнерами. Зростання торгівлі з Китаєм досягло значного рівня, що відображає зростаючу важливість регіону для обох країн. Угоди про вільну торгівлю з Японією та США також продовжують стимулювати торгівлю та інвестиції. У контексті

зростання для України важливо активніше використовувати потенціал співпраці з Південною Кореєю.

Українські експортери мають можливість захопити нові ринки збуту в Кореї, особливо в секторах, де Україна має конкурентні переваги, таких як сільське господарство, інформаційні технології та виробництво. Водночас для України важливо створити сприятливі умови для корейських інвестицій шляхом покращення інвестиційного клімату та забезпечення правової стабільності. Реалізація реформ, спрямованих на покращення бізнес-середовища та залучення іноземних інвестицій, може значно зміцнити економічні зв'язки з Південною Кореєю. У майбутньому постійний діалог та активна взаємодія між урядами, бізнесом та науковими організаціями двох країн стане ключовим фактором подальшого розвитку стратегічного партнерства між Україною та Кореєю в умовах розвитку та перехідного періоду після кризи зовнішньоекономічних відносин. (Павленко Ю. В., 2017).

Економічні відносини між Кореєю та Україною продовжать розвиватися з 2020 по 2024 рік, зосереджуючись на посткризовому розвитку та трансформації зовнішньоекономічних зв'язків. Угода про вільну торгівлю з Європейським Союзом, ратифікована у 2015 році, надала нові можливості для розвитку торговельних та інвестиційних відносин між Кореєю та її європейськими партнерами, включаючи Україну. Збільшення інвестицій в Корею з різних країн, особливо з Європейського Союзу та Китаю, демонструє довіру до корейської економіки та сприяє її подальшому розвитку. Пріоритетними сферами для інвестування залишаються виробництво, торгівля, послуги, інформаційні технології та транспорт, що відображено у стратегічних планах розвитку країни.

У цьому контексті дипломатичні зусилля Південної Кореї спрямовані на відновлення економічного розвитку, зміцнення безпекового альянсу зі США та вирішення питань, пов'язаних з ядерною програмою Північної Кореї. Міністерство закордонних справ і торгівлі Південної Кореї наголошує на розвитку країни як «розвиненої і шанованої у світі держави», підкреслюючи

важливість подальшого розвитку зовнішньоекономічних відносин. Зі свого боку, Україна розглядає Корею як важливого торговельного партнера та заохочує розвиток взаємовигідного співробітництва. Дипломатичні та економічні зв'язки між двома країнами продовжують зміцнюватися, і важливим кроком у цьому напрямку стане запрошення Президенту Південної Кореї відвідати Україну з візитом на найвищому рівні. Такий візит сприятиме зміцненню двосторонніх відносин та подальшому розвитку співпраці між країнами в умовах посткризового економічного розвитку. (Панченко Д. Ю., 2019).

У виступі Надзвичайного і Повноважного Посла Кореї в Україні пана Лі Йонг-гу на прийомі з нагоди 25-ї річниці встановлення дипломатичних відносин між Україною та Кореєю у 2017 році наголошувалося на важливості дотримання трьох принципів для подальшої співпраці. Перший принцип - це орієнтація на цінності, що передбачає спільне процвітання, інтеграцію та миротворчість. Другий - орієнтація на глобалізацію, що передбачає розширення двосторонньої співпраці на глобальному рівні. І третій - орієнтований на майбутнє, що включає співпрацю на основі майбутніх глобальних тенденцій. Варто зазначити, що в жовтні 2013 року було оголошено про Євразійську ініціативу, метою якої є створення мирного співтовариства, заснованого на економічному співробітництві та спільних інноваціях.

Ця ініціатива розглядається в трьох аспектах: взаємозв'язок, інновації, а також зміцнення миру і довіри. Зв'язність веде до багатостороннього економічного співробітництва по всій Євразії, включаючи створення транс-євразійського коридору. Креативність вказує на необхідність розвитку креативної економіки та використання нових підходів, заснованих на поєднанні науки, технологій та інновацій. А зміцнення миру та довіри спрямоване на покращення безпекової ситуації на Кореїському півострові та вирішення проблеми з Північною Кореєю шляхом більш активної участі у багатосторонньому економічному співробітництві. Подальший розвиток

зовнішньоекономічних відносин Південної Кореї в контексті посткризового періоду з 2020 по 2024 роки передбачає широку співпрацю з багатьма країнами, в тому числі з Україною.

Основними напрямками є створення транс-євразійського коридору та розширення міжнародного економічного співробітництва, зокрема на основі ініціативи «Один пояс, один шлях». Україна, розташована на перехресті транс'європейської транспортної логістики, має потенціал для інтеграції в цей коридор та сприяння торгівлі між європейськими країнами та країнами Північно-Східної Азії. Участь країн-партнерів на всіх рівнях та активізація міжнародних ініціатив, спрямованих на економічний розвиток і зміцнення міжнародного співробітництва, стали ключовим стратегічним завданням для Кореї в контексті економічного розвитку після війни. (Петрова І.В., 2023).

Двостороннє співробітництво між Україною та Південною Кореєю продовжує позитивно розвиватися, приносячи значні взаємні вигоди. Одним з найяскравіших прикладів такої співпраці є діяльність науково-дослідного інституту «Самсунг Україна», в якому працює понад 600 висококваліфікованих українських ІТ-спеціалістів. Центр здійснює розробки в таких ключових сферах, як технології ідентифікації, мультимедійний контент, інформаційна безпека та штучний інтелект. Крім того, корейські компанії зробили значний внесок у розвиток економіки та інфраструктури України. Наприклад, компанія Hyundai висловила намір створити в Україні виробництво електропоїздів та швидкісних локомотивів. Це може значно покращити якість та ефективність міського електротранспорту, а також забезпечення супутньої інфраструктури.

Досягнення POSCO Daewoo в експорті українського зерна до країн Азії та Близького Сходу відіграють важливу роль у розвитку українського аграрного сектору. Крім того, проекти з модернізації агротехнічного комплексу та будівництва зернового терміналу в морському порту Чорноморськ сприяють поліпшенню інфраструктури та підвищенню ефективності сільського господарства. Дистриб'ютори відомих корейських

брендів, таких як Hyundai Motor Company, також активно співпрацюють з українськими автодилерами, тим самим сприяючи розвитку українського автомобільного ринку. З огляду на ці досягнення, основним напрямом зовнішньої політики України є посилення політичного діалогу, інвестиційного та торговельно-економічного співробітництва з Південною Кореєю. Використання корейських технологій та інвестиційних можливостей стало додатковим імпульсом для модернізації та реіндустріалізації української економіки. (Потапова Л.С., 2018).

Створено також необхідну договірно-правову базу для двостороннього співробітництва між Україною та Південною Кореєю. Після обміну нотами між МЗС України та Південної Кореї у 1992 році розпочалися відносини між Україною та Південною Кореєю. Також було підписано торговельну угоду, яка передбачала режим найбільшого сприяння у торгівлі між двома країнами. У 2020 році відбулося 4-те засідання Міжурядової українсько-південнокорейської комісії з економічного та торговельного співробітництва. Основними домовленостями цього засідання стали збільшення товарообігу між країнами, співпраця в промислових секторах (зокрема, розробка запасів літію в Україні та виробництво електромобілів), посилення співпраці в енергетичній сфері (особливо в рамках імплементації Концептуальної угоди про SmartGrid), а також у галузях транспорту, охорони здоров'я та сільського господарства. (Іванова Л.І., 2024).

Відносини між Україною та Південною Кореєю продовжують зміцнюватися у багатьох сферах, про що свідчить створення нових інституційних механізмів та розвиток активної співпраці. Одним із важливих кроків у цьому напрямку стало створення Спільного комітету з науково-технічного співробітництва між Україною та Південною Кореєю. Цей комітет має на меті сприяти обміну знаннями та технологіями між двома країнами, що сприятиме розвитку інноваційних проектів та підвищенню науково-технічного потенціалу обох сторін. Важливо також відзначити створення Спільного українсько-південнокорейського комітету з питань оборонної

промисловості та логістичного співробітництва, який покликаний сприяти розвитку військово-технічного співробітництва між двома країнами, включаючи обмін досвідом і технологіями в оборонному секторі. Крім того, важливим кроком у взаємодії між Україною та Південною Кореєю стало створення Спільного комітету з питань співробітництва у сфері використання космічного простору в мирних цілях. (Семенова А.В., 2021).

Цей комітет спрямований на розвиток співробітництва у сфері дослідження космосу та використання космічних технологій у різних галузях, включаючи зондування Землі, зв'язок та навігацію. Спільні проекти у цій сфері можуть стати важливим елементом зміцнення співпраці між двома країнами та сприяти розвитку новітніх технологій. Крім того, взаємодія між законодавчими органами двох країн відіграє ключову роль у зміцненні та поглибленні взаєморозуміння на різних рівнях. Регулярні контакти та обмін досвідом між парламентськими комітетами сприяють розробці законодавства, яке в подальшому сприятиме економічному, соціальному та культурному співробітництву між Україною та Південною Кореєю. Такий діалог сприяє зміцненню відносин між двома країнами та підтримує довгострокове партнерство, засноване на взаємній довірі та підтримці.

За цей період обсяг торгівлі між Україною та Південною Кореєю стабільно зростає, що свідчить про постійне зміцнення економічних відносин між двома країнами. Особливо важливим є розвиток українського експорту на корейський ринок, де спостерігається позитивна тенденція до збільшення експорту сільськогосподарської продукції, металів, а також високоякісних товарів, у тому числі органічної продукції. Це свідчить про високу конкурентоспроможність української продукції на міжнародному ринку та зацікавленість покупців в українській продукції. Одним із пріоритетних напрямків співпраці є залучення корейських інвестицій в українську економіку. Незважаючи на певні обмеження, корейські компанії все більше цікавляться інвестиційними можливостями в Україні в таких стратегічних

секторах, як інфраструктура, енергетика, сільське господарство, будівництво, медицина та медичні технології. (Сіденко С.В., Невгад А., 2016).

Це створює нові можливості для розвитку української економіки та модернізації важливих секторів, сприяючи стабільному економічному зростанню та підвищенню рівня життя населення. Незважаючи на економічну активність, наразі прямі українські інвестиції в економіку Південної Кореї відсутні. Однак наявність розвиненої договірно-правової бази між країнами створить позитивні передумови для подальшого розвитку економічного співробітництва. Слід зазначити, що Україна та Південна Корея дотримуються принципів вільної торгівлі. У зв'язку з цим, започаткування переговорів щодо укладення угоди про вільну торгівлю між Україною та Південною Кореєю є обґрунтованим та своєчасним кроком для зміцнення партнерства та сприяння спільному економічному розвитку двох країн. Це створить нові можливості для обох країн для збільшення обсягів торгівлі та розвитку економічного співробітництва.

Проекти технічної допомоги між Україною та Південною Кореєю передбачають систематичний обмін досвідом у низці ключових сфер, спрямованих на покращення економічних показників двох країн. Однією з таких сфер є співпраця у створенні та функціонуванні вільних економічних зон для стимулювання інвестицій та торгівлі між двома країнами. Вони також обговорили реалізацію проектів зі створення індустріальних зон в Україні для розвитку промисловості та залучення іноземних інвестицій. Окрему увагу було приділено посиленню науково-технічного співробітництва між Україною та Південною Кореєю. Зокрема, сторони висловили зацікавленість у спільних проектах з мирного використання космосу, де вони можуть обмінюватися досвідом та ресурсами для розвитку супутникових технологій, а також в інших сферах енергозбереження та інформаційно-комунікаційних технологій.

Ці сфери відображають сучасні виклики та можливості, які пропонує науково-технічний прогрес, і спільні зусилля в цих сферах можуть призвести до інноваційного розвитку двох країн. Важливим елементом співпраці є обмін

досвідом та впровадження нових технологій. Для цього необхідно зміцнювати зв'язки між науковими організаціями двох країн, такими як Національна академія наук України та Корейський науково-технічний фонд. Їх співпраця сприятиме обміну ідеями та дослідницьким потенціалом, а також впровадженню нових науково-технічних розробок на практиці. Цей обмін досвідом є важливим кроком у спільному просуванні науки і технологій для майбутнього розвитку двох країн. (Третьякова Л. А., 2017).

Отже, в умовах розвитку економіки Південної Кореї після кризи важливим є визначення стратегічних напрямів та можливостей зміцнення і розширення зовнішньоекономічних зв'язків з Україною. Зокрема, важливим кроком для двох країн може стати сприяння розширенню торговельних відносин, залучення інвестицій та технологій, поглиблення науково-технічного співробітництва. За таких умов обмін досвідом та реалізація спільних проектів може сприяти стабілізації та подальшому розвитку економік двох країн, приносячи взаємну вигоду та відкриваючи нові перспективи для співпраці.

Висновок до 1 розділу

Перший розділ «Посткризова економічна ситуація в Кореї» присвячений загальному контексту посткризового відновлення економіки, визначенню стратегій реформ та оцінці змін в економічних відносинах. Після важкої економічної кризи Південна Корея продемонструвала вражаючий рівень реагування та адаптації, зробивши значний внесок у відновлення економіки. Після кризи корейська економіка стабільно зростала і відновлювалася, демонструючи ефективність застосованих стратегій реформ. Особлива увага приділяється стимулюванню внутрішнього споживання, розвитку інноваційних секторів та підтримці малого і середнього бізнесу, які вважаються ключовими факторами успішного відновлення економіки.

Зміни у зовнішньоекономічних відносинах після кризи виявилися важливим фактором майбутнього розвитку Кореї. Завдяки політиці диверсифікації економічних партнерів та розширенню експортних ринків Корея мінімізувала свою вразливість до зовнішніх шоків та забезпечила економічну стабільність. Цей досвід може бути цінним для України у вирішенні посткризових викликів. Стимулювання внутрішнього ринку, активний розвиток інновацій та пошук нових експортних напрямків можуть сприяти зміцненню економіки та зменшенню залежності від зовнішніх факторів. Однак успішна реалізація цих заходів вимагає ефективного управління та впровадження реформ, які є ключовими елементами сталого економічного розвитку.

РОЗДІЛ 2. ВЗАЄМОВІДНОСИНИ МІЖ РЕСПУБЛІКОЮ КОРЕЯ ТА УКРАЇНОЮ

2.1 Стан торговельно-економічних відносин між Республікою Корея та Україною

Сучасний стан торговельно-економічних відносин між Кореєю та Україною не лише відображає важливість зовнішньоекономічних стратегій двох країн, але й підписання Угоди про асоціацію між двома країнами у 2019 році стало катализатором посилення зовнішньополітичного курсу України в економічних відносинах і не лише відкрило шлях до активної співпраці, але й дало поштовх для роботи вітчизняних дослідників, таких як А. Гальчинський, В. Влаховський та інші. Гальчинський, В. Власюк, В. Будкіна, разом з аналізом інших експертів, які активно займаються цією тематикою, визначають перспективи співпраці, стимулюють взаємовигідну торгівлю між Україною та Південною Кореєю, сприяють розвитку економічного партнерства та відіграють важливу роль у формуванні та відіграють важливу роль у формуванні та відіграють важливу роль у формуванні розвитку економічного партнерства. економічного партнерства, важливу роль у формуванні стратегічного партнерства заради розвитку. (Адаменко Д.І., 2018).

Методологія дослідження включає системний аналіз та розуміння складних економічних процесів та відносин між Кореєю та Україною. Шляхом наукового абстрагування, порівняння, групування та систематизації даних було визначено ключові тенденції та розроблено стратегії, що сприятимуть розвитку торговельних відносин між країнами, включаючи створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі. Результати дослідження підкреслюють значний прогрес, досягнутий з моменту відкриття нових торговельних маршрутів між двома країнами. Цей прогрес сприяв модернізації української економіки та наближенню її до корейських стандартів,

відкриваючи нові можливості для розвитку виробництва та експорту української продукції на ринок з більш ніж 100 мільйонами споживачів. Важливим аспектом корейсько-українських відносин є аналіз торговельних переваг, які отримують українські компанії завдяки підтримці вільної торгівлі. Запровадження додаткових торговельних стимулів сприяло спрощенню тарифів на окремі групи товарів та наданню знижок для українських компаній. Цей крок створив нові можливості для компаній з обох країн встановлювати та розвивати взаємовигідні торговельні партнерства. Розвиток вільної торгівлі між Україною та Південною Кореєю показано в табл. нижче. 2.1. та на рис. 2.1. наочно демонструють важливість зміцнення міжнародного економічного співробітництва та партнерства для обох країн.

Таблиця 2.1.

Показники міжнародної торгівлі товарами між Україною та Республікою Корея за 2013-2024 роки в млн дол. США

Рік	Експорт (млн. дол. США)	Імпорт (млн. дол. США)	Сальдо (млн. дол. США)	Оборот (млн. дол. США)	Приріст експорту (%)	Приріст імпорту (%)
2013	17154,6	-	-10551,8	36083,2	-	-
2014	8403,2	7640,3	-4813,4	13841,7	-36,81	-35,52
2015	12974,5	2461	-5955,1	21125,6	26,47	13,94
2016	17910,4	3825,2	-6673,2	32716,2	26,61	23,64
2017	16012,6	-786,7	-8002,4	32259,8	-3,87	1,56
2018	15647,5	-254,1	-10176,8	31794,1	-1,02	2,97
2019	16991,8	134,2	-3955,2	27961	1,35	-11,09
2020	12904,2	-2876,6	-1204	17234,3	-12,34	-16,13
2021	12385,2	370,1	-2533,4	29526,1	2,69	10,70
2022	16422,3	3916,1	-2155	27221,7	18,80	10,23
2023	19046,90	1512,5	-2948,37	32262,40	13,85	10,51
2024	19685,7	528,68	-2523,4	34117,1	2,06	4,12

Джерело: розробка автором на основі (Антонова І.М., 2024).

Розвиток вільної торгівлі між Україною та Республікою Корея, відображений у даній таблиці, свідчить про значний потенціал для зміцнення

міжнародного економічного співробітництва та створення взаємовигідних ділових партнерств між обома країнами.

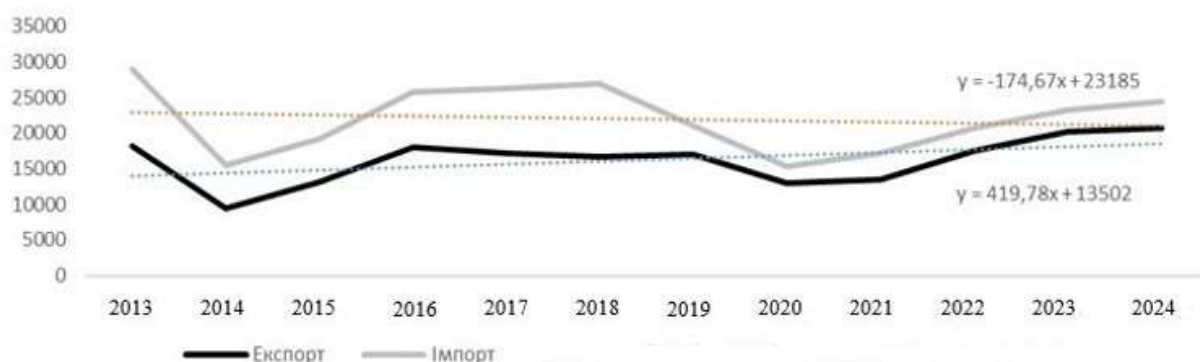

Рис. 2.1. Динаміка зовнішньої торгівлі, зокрема експорту та імпорту, між Україною та Республікою Корея, виміряну у мільйонах доларів США.

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Зростаюча динаміка торгівлі товарами та послугами між Україною та Південною Кореєю свідчить про значне зниження обсягів торгівлі з 2013 року. Наприклад, у 2014 році експорт та імпорт з Південної Кореї скоротилися на 48% та 416% відповідно. Причина - світова економічна криза. У 2020 році через внутрішньополітичну кризу та російське втручання експорт та імпорт продовжили скорочуватися на 23% та 27% відповідно порівняно з 2019 роком та на 29% та 47% порівняно з 2013 роком. Експорт впав значно більше, що відображає різке падіння попиту на іноземну продукцію під час української кризи. З таблиці та графіка видно, що протягом аналізованого періоду імпорт України перевищував експорт, що свідчить про важливість міжнародної торгівлі для економіки країни. Рис. 2.2. показує тенденцію, що спостерігалася протягом аналізованого періоду, коли імпорт товарів в Україну перевищував експорт.

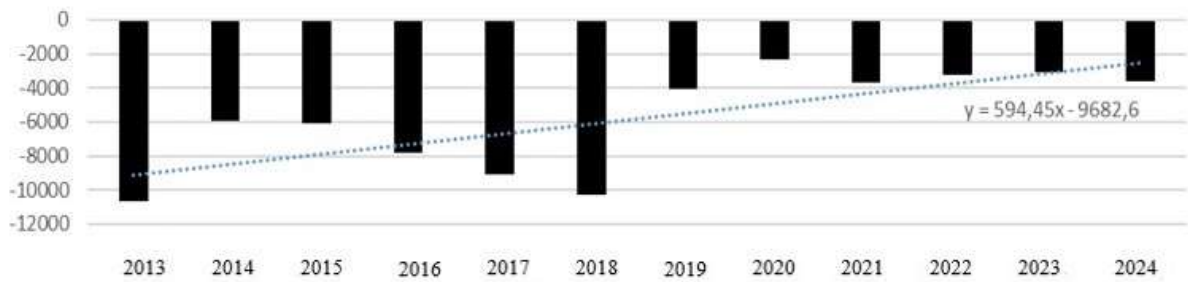

Рис. 2.2. Динаміка Торговельного (товарного) сальдо між Україною та Республікою Корея протягом 2013-2024 років в млн. дол. США

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Аналізуючи динаміку торговельного балансу між Південною Кореєю та Україною, можна помітити загальну тенденцію до зменшення частки обох країн протягом досліджуваного періоду. Цю тенденцію можна розглядати як позитивний фактор для України, оскільки вона впливає на платіжний баланс країни. Зокрема, ми спостерігаємо збільшення від'ємного сальдо торговельного балансу у двох періодах: з 2014 по 2018 рік та з 2020 по 2024 рік. Ці два періоди відрізняються за темпами зростання від'ємного сальдо. Основною причиною такої різниці в темпах зростання є економічні та технологічні фактори. У період економічного зростання та підвищення купівельної спроможності в Україні з 2015 по 2018 рік імпортована продукція з Кореї заміщувала неякісну вітчизняну продукцію, яка не вдосконалювалася до належного рівня.

Це збільшує торговельне сальдо між двома країнами. У 2019-2020 роках імпорт товарів з Південної Кореї різко впав через зниження купівельної спроможності українців внаслідок девальвації національної валюти та зниження доходів. Водночас наша продукція стала більш конкурентоспроможною як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. З 2020 року темпи зростання від'ємного торговельного сальдо між Південною Кореєю та Україною сповільнилися. Це можна пояснити кращою пропозицією вітчизняної продукції на внутрішньому ринку, яка конкурує з імпортованою продукцією з Кореї. Покращення технологічних показників української

продукції сприяє підвищенню конкурентоспроможності продукції на міжнародному ринку. (Білокінь О. В., 2023).

Рис. 2.3. показує динаміку зростання експорту та імпорту товарів і послуг між Україною та Південною Кореєю. Цей графік надає детальну інформацію про розвиток торгівлі між двома країнами за досліджуваний період.

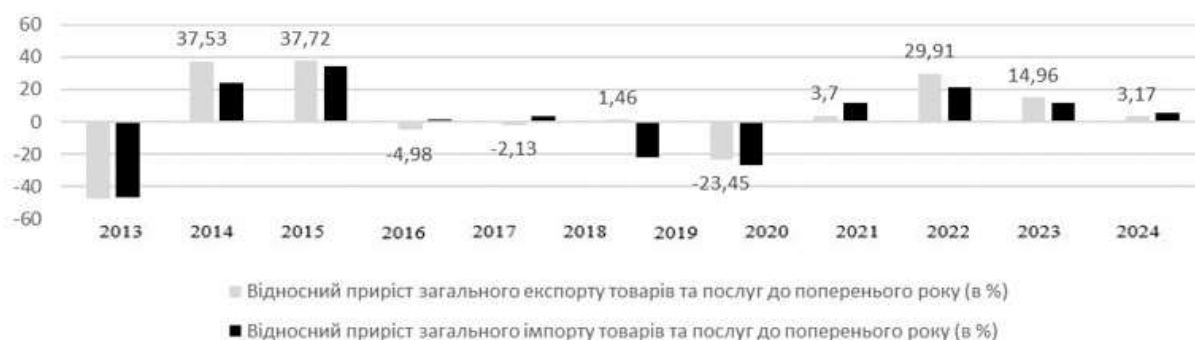

Рис. 2.3. Динаміка приросту експорту/ імпорту товарів між Україною та Республікою Корея у % до попереднього року

Джерело: сформовано на основі власних досліджень (Григор'єв І.О., 2024).

Аналізуючи динаміку зростання експорту та імпорту товарів між Кореєю та Україною, ми виявили, що не існує постійної тенденції прямого зростання, яка б характеризувалася різкими змінами показників. Відносно високі темпи зростання як експорту, так і імпорту фіксуються протягом кількох років, особливо у 2015, 2016 та 2022-2023 роках. У ці періоди відносний приріст загального експорту товарів перевищував відповідний відносний приріст імпорту. Такі коливання можуть бути спричинені кількома факторами, зокрема змінами глобальної економічної кон'юнктури, політичних відносин, торгівлі між країнами та іншими економічними факторами. Такі динамічні зміни показників торгівлі свідчать про нестабільність зовнішньоекономічних відносин між Південною Кореєю та Україною.

Рис. 2.4. показує динаміку загального обсягу експорту та імпорту. Динаміка зростання загального обсягу експорту та імпорту між Україною та Південною Кореєю у порівнянні з базовим 2013 роком.

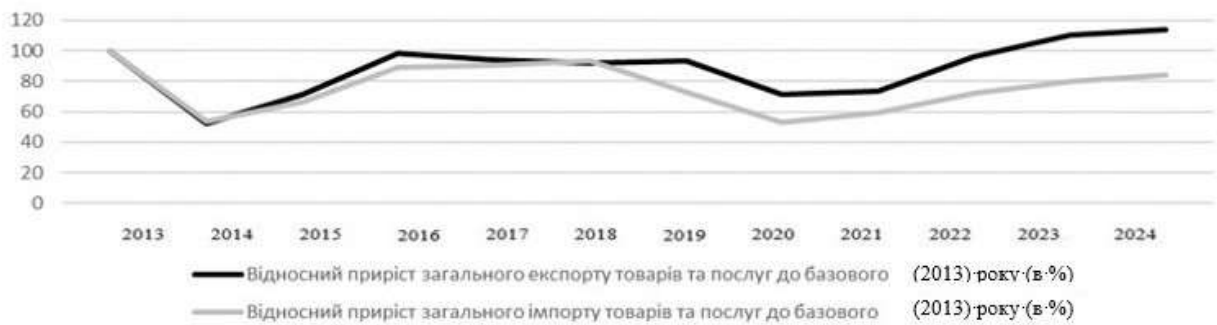

Рис. 2.4. Відносний приріст загального експорту/імпорту товарів до базового (2013) року (в %) між Україною та Республікою Корея

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Аналізуючи дані, представлені на рис. 2.4. можна побачити, що станом на 2021 рік темпи зростання загального експорту України перевищили темпи зростання імпорту, що свідчить про певну позитивну тенденцію для України в контексті зовнішньоекономічних відносин. Зокрема, починаючи з 2022 року, загальний обсяг експорту вперше перевищить докризовий показник 2013 року. У 2024 році загальний експорт до Кореї становив 113% від експорту 2013 року, тоді як імпорт у 2024 році - лише 84%. Ці дані свідчать про певні позитивні зрушення в корейсько-українських торговельних відносинах, де Україна продемонструвала здатність збільшувати експорт та скорочувати імпорт, що може мати значний вплив на економічний розвиток Кореї.

Для більш детального аналізу процесів зміцнення торговельно-економічних відносин між Кореєю та Україною в рамках спільної розбудови української держави можна звернутися до динаміки частки зовнішньої торгівлі між двома країнами в особі Кореї, табл. 2.2 та рис. 2.5. Ці дані допомагають вивчити та проаналізувати розвиток важливого показника торговельних відносин між двома країнами. Аналізуючи динаміку частки країн ЄС у зовнішньоторговельному обороті, можна визначити тенденцію розвитку торговельних відносин між Кореєю та Україною, що є важливим показником економічного співробітництва між двома країнами. Ці дані допомагають визначити ступінь залежності від європейського ринку та виявити можливості для подальшого розширення та координації торговельних

угод і співробітництва, виокремити напрямки подальшого розвитку економічних відносин між двома країнами.

Таблиця 2.2.

Показники міжнародної торгівлі товарами Україною та Республікою Корея за 2013 - 2024 рр., млрд. дол. США

Рік	Експорт України в Республіку Корею	Імпорт України з Республіки Кореї	Торгівельний оборот	Частка в торгівельному обороті (%)
2013	17,15	17,82	36,3	29,84
2014	8,40	14,33	14,0	18,20
2015	12,98	18,04	21,1	17,63
2016	17,91	14,79	32,7	18,91
2017	16,01	12,13	32,3	17,14
2018	15,65	16,94	32,7	20,12
2019	16,99	10,96	27,1	24,04
2020	12,91	14,22	17,2	26,36
2021	12,49	15,13	29,5	39,41
2022	16,42	19,7	27,2	30,16
2023	19,05	12,11	32,5	30,49
2024	19,7	13,32	34,1	39,71

Джерело: розробка автором на основі (Білоус В.О., 2024).

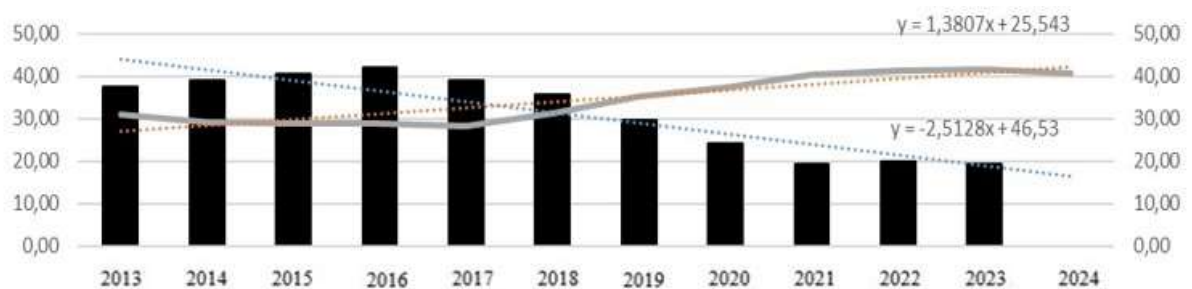

Рис.2.5. Динаміка частки товарного торгівельного обороту між Україною та Республікою Корея, %

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Зростання товарообігу свідчить про міцність партнерства між та ефективність стратегії співпраці, що сприяє розвитку взаємовигідних відносин

між двома країнами. Дані, представлені в табл. 2.3. та 2.4. підтверджують цю позитивну тенденцію і свідчать про стабільне зростання товарообігу та розширення співпраці.

Таблиця 2.3.

Порівняльна структура експорту товарів з України до Республіки Кореї за видами економічної діяльності, %

Експорт товару	2017	2024	Зміна структури (відносна) %
Сільське, лісове та рибне господарство	15	18	+3
Добувна промисловість і розроблення кар'єрів	20	22	+2
Виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів	25	23	-2
Текстильне виробництво, виробництво одягу, виробів зі шкіри та інших матеріалів	5	4	-1
Виготовлення виробів з деревини, паперу та поліграфічна діяльність	8	7	-1
Виробництво коксу та продуктів нафто перероблення	7	8	+1
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	6	7	+1
Виробництво основних фармацевтичних продуктів і препаратів	4	5	+1
Виробництво гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції	3	4	+1
Металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів	5	6	+1
Машинобудування	2	3	+1
Інше	0	0	0
Усього	100	100	-

Джерело: розробка автором на основі (Васильєва Н.О., 2024).

Таблиця 2.4.

Порівняльна структура імпорту товарів з України до Республіки Кореї за
видами економічної діяльності, %

Імпорт товару	2017	2024	Зміна структури (відносна) %
Енергетичні матеріали; нафта та продукти її перегонки; бітумінозні речовини; воски мінеральні	25	20	-20
Фармацевтична продукція	5	10	100
Реактори ядерні, котли, машини, апарати і механічні пристрої, їх частини	15	18	20
Електричні машини і устаткування та їх частини; апаратура для записування або відтворення звуку; апаратура для записування або відтворення зображення і звуку по телебаченню та частини і приладдя до них	10	12	20
Автомобілі, тягачі, велосипеди та інші наземні транспортні засоби, їх частини та пристрої	20	20	0
Прилади та апарати оптичні, для фотографування або кінематографії, вимірювання, контролю або вимірювання точності; апарати медикохірургічні; їх частини та приладдя	5	5	0
Інше	20	15	-25
Всього	100	100	-

Джерело: розробка автором на основі (Васильєва Н.О., 2024).

За період з 2017 по 2024 рік між обома державами відбулися значні зміни у структурі торгівлі. Зростання значення сільського, лісового та рибного господарства в експорті та зменшення важливості енергетичних матеріалів у імпорті вказують на стратегічні зміни в галузевому розподілі торговельних операцій.

Зазначено значні трансформації у структурі зовнішньої торгівлі між державами, зокрема зростання експорту сировинної продукції та продуктів, що мають низьку додану вартість, що відображено у табл. 2.5. та 2.6.

Таблиця 2.5.

Структура експорту й торговельно-економічні відносини за країнами

Країна	Частка країни (%)	Приріст 2024 (млн. дол. США)	Приріст 2017 (млн. дол. США)	Абсолютний приріст (млн. дол. США)	Відносний приріст (%)
КНР	6.1	1400.7	1428.0	-27.1	-1.4
Німеччина	12.6	1307.8	1379.0	-50.0	-1.5
Китай	7.8	1737.5	718.8	1007.4	111.6
США	10.4	1272.3	1534.0	627.3	33.8
Японія	14.8	2185.4	1465.1	610.2	17.0
Україна	3.7	1004.5	440.5	343	71.2
Франція	6.4	1451.7	1409.1	41.5	2.4
Республіка Корея	3.3	810.9	696.9	103	29.2

Джерело: розробка автором на основі (Гайдук О.П., 2024).

Таблиця 2.6.

Структура імпорту й торговельно-економічні відносини за країнами

Країна	Частка країни (%)	Приріст 2024 (млн. дол. США)	Приріст 2017 (млн. дол. США)	Абсолютний приріст (млн. дол. США)	Відносний приріст (%)
КНР	8.3	2074.7	2234.6	-159.9	-7.2
Німеччина	4.6	1144.5	100.7	1043.8	1036.5
Китай	24.0	5991.5	6807.1	-815.6	-12.0
США	16.4	4102.6	3567.1	535.5	15.0
Японія	3.1	767.2	1149.5	-382.3	-33.3
Україна	5.0	1241.6	1159.6	82	7.1
Франція	6.6	1652.8	1664.4	-11.6	-0.7
Республіка Корея	4.7	1165.5	1246.7	-81.2	-6.5

Джерело: розробка автором на основі (Гайдук О.П., 2024).

Аналіз наведених вище даних показує, що структура імпорту та експорту розглянутих країн має свої особливості. Наприклад, Китай і США залишаються важливими гравцями в міжнародній торгівлі, але їхня частка в загальному обсязі торгівлі зменшується. У той час як Японія та Німеччина

демонструють високі темпи зростання експорту, імпорт скорочується. Україна демонструє позитивну динаміку як в експорті, так і в імпорті, що означає стабільне зростання зовнішньоторговельних зв'язків країни. Таким чином, розглядаючи стан торговельно-економічних відносин між Україною та Південною Кореєю, можна спостерігати певну позитивну тенденцію у розвитку цих відносин. Збільшення обсягів двосторонньої торгівлі свідчить про певну зацікавленість двох країн у розширенні співпраці.

Однак для досягнення більших результатів у цьому напрямку необхідно посилити діалог та вдосконалювати співпрацю у різних сферах, таких як торгівля, інвестиції та обмін технологіями. Диверсифікація економічних зв'язків та запровадження нових форм співпраці, які можуть сприяти стабільному та взаємовигідному розвитку відносин між двома країнами. Крім того, важливо враховувати потенціал та переваги кожної сторони для спільного розвитку на основі стратегічних інтересів кожної сторони. Загалом, незважаючи на позитивні тенденції, все ще існує потенціал для розширення та зміцнення економічних та торговельних відносин між обома державами, що може призвести до взаємного процвітання та розвитку.

2.2 Перспективи співробітництва між країнами

Потенційні напрямки співпраці між Україною та Південною Кореєю у сфері транспорту можуть бути узгоджені зі спільними напрямками та пріоритетами розвитку, визначеними в обох країнах. Корея вирізняється високорозвиненою транспортною та технологічною інфраструктурою. Тому співпраця може охоплювати обмін напрацюваннями та технологіями в транспортному секторі. Можливі напрямки співпраці включають модернізацію та оптимізацію транспортних систем та інфраструктури, впровадження передових технологій у транспортному секторі, а також спільні проекти з розвитку морського транспорту, авіації та залізниць. Крім того, обмін досвідом в управлінні та регулюванні транспортних послуг може

сприяти підвищенню ефективності та конкурентоспроможності обох країн на міжнародному ринку. Водночас, транспортне співробітництво може сприяти розвитку міжнародних торговельних відносин, збільшенню туристичного потенціалу обох країн та створенню сприятливого середовища для торгівлі та інвестицій. (Головко Т.В., 2022).

Співпраця між Європейським Союзом та такими країнами, як Китай, Німеччина, Південна Корея, Японія та Індія, формує майбутні тенденції у світовій торгівлі та економіці. Зростання обсягів торгівлі підтверджує важливість України у глобальних економічних та торговельних відносинах, див. рис. 2.6. та рис. 2.7.

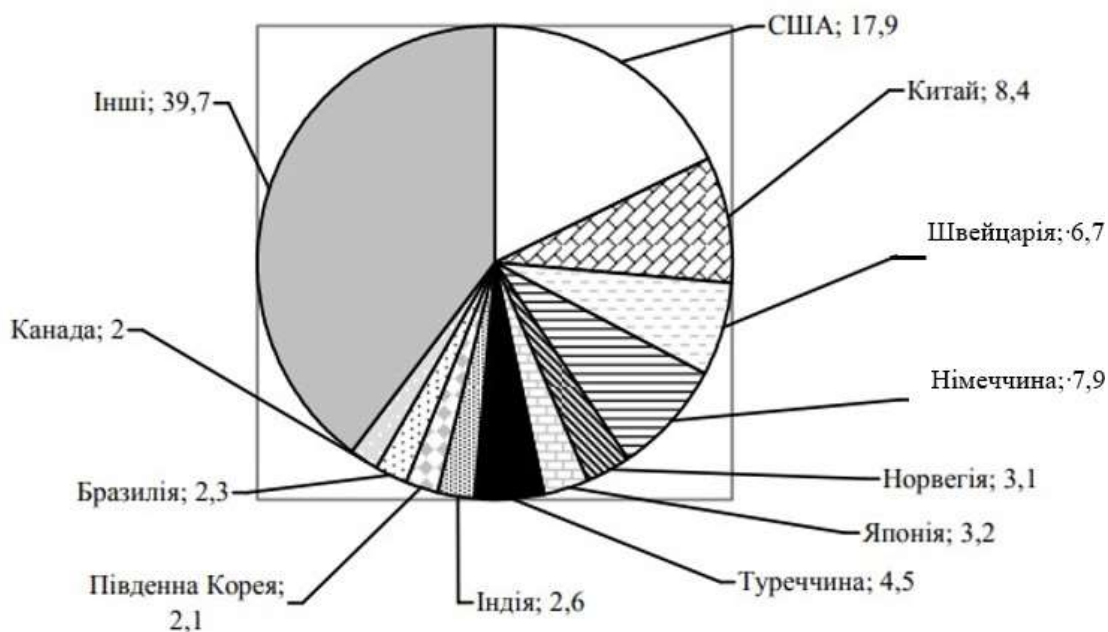

Рис. 2.6. Структура експорту товарів з країн ЄС у 2023 р., за найбільшими торговельними партнерами, %

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

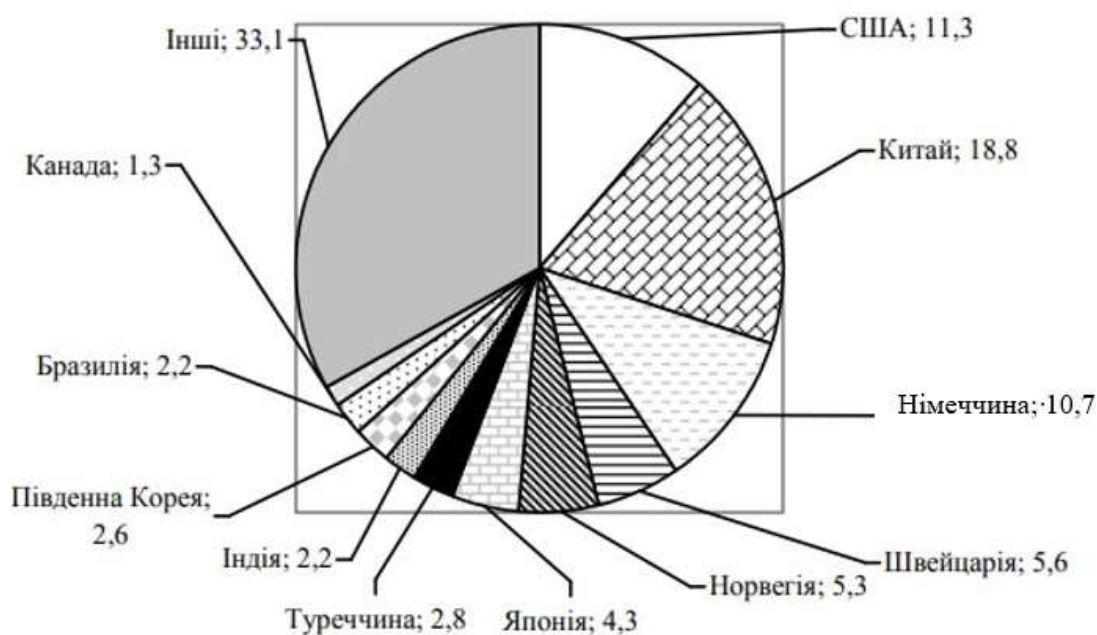

Рис. 2.7. Структура імпорту товарів у країни ЄС у 2023 р., за найбільшими торговельними партнерами, %

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Зростаюча взаємодія між Європейським Союзом та найбільшими світовими економіками, такими як Китай, Німеччина, Південна Корея, Японія та Індія, є важливим сигналом їхньої важливої ролі у формуванні та визначенні глобальних економічних і торговельних тенденцій. Ця тісна співпраця не лише сприяє регіональній стабільності та процвітання, але й має вирішальне значення для глобального економічного імпульсу, враховуючи її вплив на світові ринки, інновації та торговельні відносини. Підкреслюючи цю динаміку, зростання товарообігу демонструє важливість України в міжнародній торгівлі та її активну роль у підтримці економічної взаємодії між ключовими гравцями. (Даниленко Н.М., 2021).

Україна та Південна Корея мають великий потенціал для співпраці у сфері інфраструктури та транспортних технологій. Південна Корея відома своїми вражаючими досягненнями у сфері високошвидкісного залізничного транспорту, що робить її світовим лідером у цій галузі. Зокрема, завдяки успішній реалізації проектів у цій сфері Корея стала провідною країною світу, де протяжність високошвидкісних залізниць може перевищувати 50% від загальної кількості залізниць у світі. Тим часом Україна шукає нові підходи до

модернізації своєї транспортної системи та застосування новітніх технологій. Існуючі та заплановані мультимодальні транспортні коридори демонструють готовність України активно розвиватися в цій сфері. Одним з головних викликів, що стоять перед Україною, є необхідність пошуку інтелектуальних рішень для розвитку вантажних і пасажирських перевезень, а також використання нових технологій для підвищення ефективності та безпеки мережі.

Корея відома своїми вражаючими досягненнями в галузі авіаційних технологій та інфраструктури і визнана світовою спільнотою як один з найважливіших центрів інновацій у цій сфері. Розвинена авіаційна галузь країни включає передові технології виробництва літаків, ефективні системи безпеки та навігації, а також високоякісну інфраструктуру аеропортів. Цей досвід може стати цінним ресурсом для обміну знаннями та практиками з Україною. Зі свого боку, Україна активно розвиває авіаційний сектор та працює над впровадженням міжнародних стандартів безпеки та якості обслуговування. Важливим кроком у цьому напрямку є імплементація Авіаційного кодексу. (Дорошенко С.О., 2020).

Цей законодавчий акт спрямований на захист прав пасажирів, підвищення безпеки авіаперевезень та адаптацію до міжнародних авіаційних стандартів. Готовність України імплементувати ці стандарти свідчить про її прагнення підвищити безпеку та якість авіаційних перевезень. Співпраця між Україною та Південною Кореєю в авіаційній галузі може створити взаємовигідні умови для обміну передовим досвідом, технологіями та ресурсами. Це може сприяти подальшому розвитку авіаційної галузі в обох країнах, забезпеченню пасажирів безпечними та комфортними засобами пересування, а також розвитку туризму та міжнародної торгівлі.

Зростаюча взаємодія між Європейським Союзом та найбільшими економіками світу, такими як Китай, Німеччина, Південна Корея, Японія та Індія, є важливим сигналом важливої ролі, яку вони відіграють у формуванні та визначенні глобальних економічних і торговельних тенденцій. Ця тісна

співпраця не лише сприяє регіональній стабільності та процвітання, але й має вирішальне значення для глобального економічного імпульсу, враховуючи її вплив на світові ринки, інновації та торговельні відносини. Підкреслюючи цю динаміку, зростання торгівлі демонструє важливість України в міжнародній торгівлі та її активну роль у підтримці економічної взаємодії між ключовими гравцями. (Даниленко Н.М., 2021).

Україна та Південна Корея мають значний потенціал для співпраці у сфері інфраструктури та транспортних технологій. Південна Корея відома своїми вражаючими досягненнями у сфері високошвидкісного залізничного транспорту, що робить її світовим лідером у цій галузі. Зокрема, завдяки успішній реалізації проектів у цій сфері Корея стала провідною країною світу з високошвидкісними залізницями, які можуть перевищувати 50% від загальної кількості залізниць у світі. Тим часом Україна шукає нові підходи до модернізації своєї транспортної системи та застосування новітніх технологій. Існуючі та заплановані мультимодальні транспортні коридори демонструють готовність України активно розвиватися в цій сфері. Одним з головних викликів, що стоять перед Україною, є необхідність пошуку інтелектуальних рішень для розвитку вантажних і пасажирських перевезень, а також використання нових технологій для підвищення ефективності та безпеки мережі.

Корея відома своїми вражаючими досягненнями в галузі авіаційних технологій та інфраструктури і визнана світовою спільнотою як один з найважливіших центрів інновацій у цій сфері. Розвинена авіаційна галузь країни включає передові технології виробництва літаків, ефективні системи безпеки та навігації, а також високоякісну інфраструктуру аеропортів. Цей досвід може стати цінним ресурсом для обміну знаннями та практиками з Україною. Зі свого боку, Україна активно розвиває авіаційний сектор та працює над впровадженням міжнародних стандартів безпеки та якості обслуговування. Важливим кроком у цьому напрямку є імплементація Авіаційного кодексу. (Дорошенко С.О., 2020).

Цей законодавчий акт спрямований на захист прав пасажирів, підвищення безпеки авіаперевезень та адаптацію до міжнародних авіаційних стандартів. Готовність України імплементувати ці стандарти свідчить про її прагнення підвищити безпеку та якість авіаперевезень. Співпраця між Україною та Південною Кореєю в авіаційній галузі може створити взаємовигідні умови для обміну передовим досвідом, технологіями та ресурсами. Це може сприяти подальшому розвитку авіаційної галузі в обох країнах, забезпеченню пасажирів безпечними та комфортними засобами пересування, а також розвитку туризму та міжнародної торгівлі.

2.3 Проблеми та перешкоди на шлях розвитку взаємовідносин

У корейсько-українських відносинах існують певні проблеми та перешкоди, які впливають на розвиток обох країн. Однією з головних проблем є відсутність прямих історичних або геополітичних зв'язків між двома країнами. Хоча обидві країни мають активні зовнішньополітичні стратегії та шукають нові партнерства, вони не мають глибоких історичних чи культурних зв'язків, які б спрямовували їхні відносини у більш тісне русло. Крім того, на співпрацю між двома країнами впливають економічні та геополітичні чинники. Наприклад, географічна віддаленість і відмінності в рівні економічного розвитку можуть створювати перешкоди для ефективної економічної співпраці. Крім того, інші геополітичні фактори, такі як відносини з сусідніми країнами або вплив великих держав на регіональну динаміку, також можуть впливати на взаємодію між Південною Кореєю та Україною. (Жукова О. М., 2019).

Серед перешкод для розвитку відносин можна виділити прогалини в комунікації та взаєморозумінні. Відсутність ефективної комунікації та культурного взаєморозуміння може призвести до непорозумінь та ускладнити співпрацю. Важливо також враховувати політичні ризики, які можуть виникнути через зміни у внутрішньополітичній ситуації кожної країни. Крім

того, для подолання цих викликів і перешкод та розвитку ефективної співпраці між Кореєю та Україною необхідно активно працювати над покращенням взаєморозуміння, зміцненням економічних і культурних зв'язків та пошуком спільних цілей та інтересів, які сприятимуть подальшому співробітництву між двома країнами. Незважаючи на свій багатообіцяючий потенціал, корейсько-українське співробітництво все ще стикається з низкою труднощів і перешкод на шлях свого всебічного розвитку.

У політичній сфері проблеми можуть виникати через відмінності в політичних системах і поглядах на міжнародні відносини. Наприклад, країни з різними формами правління можуть мати різні підходи до вирішення конфліктів або спільних проблем. Крім того, різні погляди на роль організацій і механізмів міжнародного співробітництва можуть призвести до відмінностей у сприйнятті та реалізації спільних ініціатив. В економічній сфері співпраця може ускладнюватися через відмінності в економічних моделях та рівнях розвитку. Наприклад, країни з різними моделями економічного розвитку можуть мати різні підходи до управління економікою, заохочення інвестицій та регулювання ринків. Крім того, торговельні обмеження, такі як тарифи та мита, можуть виступати бар'єрами для вільної торгівлі товарами та послугами. У культурному секторі існують проблеми, пов'язані з відмінностями в культурних традиціях, мовними бар'єрами та різноманітністю.

Відмінності в культурних цінностях і підходах до культурної політики можуть призвести до непорозумінь і конфліктів щодо співпраці. Мовні бар'єри також можуть перешкоджати комунікації та обміну ідеями й інформацією між країнами. Географічні бар'єри можуть обмежувати потік інфраструктури та комунікацій між країнами. Наприклад, віддаленість і складність транспортних шляхів можуть ускладнювати обмін товарами і послугами між країнами. Крім того, відмінності в інфраструктурі та доступі до технологій можуть створювати нерівність у співпраці. У науково-технічному секторі співпраця може ускладнюватися технічними та інноваційними викликами. Наприклад, відмінності в рівні наукового розвитку та доступі до технологій можуть

призвести до нерівності у спільних дослідницьких проектах та інноваційних ініціативах. Для успішної співпраці та подолання цих викликів важливо розуміти потенційні бар'єри та розробляти спільні стратегії їх подолання (табл. 2.7.).

Таблиця 2.7.

Проблеми й перешкоди на шлях розвитку взаємовідносин між Республікою Корея та Україною

Аспект	Проблема / Перешкода
Політичні	Напружені відносини з Північною Кореєю можуть створювати непевність і відсутність довіри. Геополітичні конфлікти, такі як напруження у регіоні, можуть ускладнювати дипломатичний діалог.
Економічні	Недостатня розвиненість торгівельних зв'язків та обмежений обсяг інвестицій ускладнюють економічну співпрацю між країнами. Великі витрати на транспортування також можуть знижувати ефективність торгівлі.
Культурні	Різниця в менталітеті та підходах до бізнесу може призводити до непорозумінь та конфліктів у співпраці. Мовні бар'єри можуть ускладнювати комунікацію та сприйняття інформації.
Географічні та транспортні	Обмежена доступність транспортних маршрутів може ускладнювати логістику та здійснення торгівлі між країнами. Великі витрати на транспортування також можуть знижувати конкурентоспроможність товарів.
Політичні та економічні реформи	Різні правові та регуляторні системи можуть створювати перепони для розвитку спільних проектів та бізнесу. Відмінності в політичних та економічних системах можуть породжувати невизначеність щодо правил гри та відносин між країнами.

Джерело: розробка автором на основі (Волошин О.В., 2024).

Культурні відмінності між Україною та Південною Кореєю є однією з головних перешкод для успішної співпраці. Відмінності в мисленні, бізнес-підходах та методах комунікації можуть перешкоджати ефективному діалогу. Пристосування до цих культурних відмінностей може зайняти певний час і

вимагати додаткових зусиль з обох сторін. Іншим питанням є правовий аспект співпраці. Відмінності в правових системах і законах можуть призвести до непорозумінь і ускладнити укладання контрактів, захист інтелектуальної власності та врегулювання спорів між партнерами. Для вирішення цих проблем може знадобитися спеціалізована юридична експертиза та діалог між сторонами. Важливо також брати до уваги економічні виклики, з якими стикаються обидві країни. Нестабільна економічна ситуація, зміни в обсягах імпорту та експорту, обмінних курсах можуть вплинути на умови та обсяги співпраці між Україною та Південною Кореєю. Розуміння цих економічних реалій та підготовка до адаптації до них є важливим для успішної співпраці. Незважаючи на ці виклики, потенціал співпраці між Україною та Південною Кореєю залишається значним.

Розуміння та вирішення вищезазначених питань вимагає взаємної підтримки, толерантності та готовності до компромісів з обох сторін. Вирішення цих питань допоможе побудувати міцні та взаємовигідні відносини між двома країнами. В енергетичній сфері співпраця між Україною та Південною Кореєю є надзвичайно важливою для забезпечення енергетичної безпеки та сталого розвитку обох країн. Однак існують певні проблеми та перешкоди, які можуть ускладнити цей процес. Однією з головних проблем є нестабільність енергетичного ринку та висока залежність від імпорту енергоносіїв. Це може вплинути на реалізацію спільних енергетичних проєктів між Україною та Південною Кореєю. (Завадський О.М., 2023).

Технічні та фінансові проблеми. Реалізація проєктів у сфері відновлюваної енергетики та енергоефективності може вимагати значних інвестицій та доступу до передових технологій. Це може бути складно для країн з обмеженими ресурсами та фінансовими можливостями. Нарешті, політичні чинники також можуть ускладнювати енергетичну співпрацю. Геополітична напруженість у регіоні та зміни у зовнішній політиці двох країн можуть впливати на енергетичні стратегії та рішення щодо спільних проєктів. Незважаючи на ці виклики, енергетична співпраця має великий потенціал для

обох країн. Розуміння та вирішення вищезазначених питань вимагає взаємних зусиль та компромісів з обох сторін. Працюючи разом, ми можемо досягти значного прогресу у розвитку сталої та надійної енергетики, що сприятиме подальшому економічному зростанню обох країн та підвищенню рівня життя наших громадян.

Однією з головних перешкод є мовні та культурні відмінності. Культури України та Південної Кореї мають відмінні риси, які можуть ускладнювати взаєморозуміння та ефективну співпрацю. Наявність різних мов і відмінності в культурних нормах можуть стати причиною непорозумінь і конфліктів у процесі взаємодії. Крім того, політичні розбіжності також можуть стати перешкодою для співпраці. Різні політичні системи та пов'язані з ними правові норми можуть впливати на укладення контрактів, реалізацію проектів і загальний хід співпраці між двома країнами. Не можна виключати і технічні проблеми. Україна та Південна Корея мають різний рівень технологічного розвитку у високотехнологічних галузях. Передача та адаптація передових технологій може потребувати значних зусиль і ресурсів. (Іванова Л.І., 2024).

Нарешті, брак довіри між партнерами може стати значною перешкодою. Для успішної співпраці між Україною та Південною Кореєю необхідно встановити взаємну довіру та відкритість. З огляду на ці виклики та перешкоди, важливо розробити стратегії подолання мовних, культурних, технологічних та політичних бар'єрів. Забезпечення ефективної комунікації, розуміння та повага до культурного розмаїття, а також розвиток довіри між партнерами є ключем до успішної співпраці між Україною та Південною Кореєю. Співпраця між Україною та Південною Кореєю принесла значні результати у низці сфер, але залишаються виклики та перешкоди для подальшого розвитку. Однією з таких перешкод є різниця в культурних традиціях та мовах. Українська та корейська культури мають свої особливості, які можуть створювати перешкоди для взаєморозуміння та співпраці. Наприклад, відмінності в тому, як ми сприймаємо певні ситуації або висловлюємо емоції, можуть призвести до непорозумінь.

Глибше розуміння та повага до культурних відмінностей може допомогти зміцнити відносини між країнами та побудувати взаємну довіру. Ще одним викликом є необхідність вирішення правових питань і досягнення взаєморозуміння в юридичній практиці. Відмінності в правових і регуляторних системах можуть ускладнювати процес укладання контрактів, захисту прав інтелектуальної власності та вирішення спорів. Чіткі та прозорі правові норми сприятимуть підвищенню довіри між бізнес-спільнотами двох країн та полегшенню співпраці. Загалом, майбутнє відносин між Україною та Південною Кореєю потребує зусиль з боку обох країн для подолання цих перешкод. Розвиток взаєморозуміння, підвищення культурної компетенції та сприяння розумінню правових питань допоможе побудувати довгострокові та взаємовигідні відносини між двома країнами. (Калініна Л.В., 2020).

Підтримка стабільних і мирних відносин між Україною та Південною Кореєю важлива не лише для розвитку співпраці та взаєморозуміння, а й для забезпечення міжнародного миру та безпеки загалом. В умовах геополітичної нестабільності та невизначеності у глобальному контексті ефективні механізми врегулювання потенційних конфліктів та зниження напруженості мають вирішальне значення для забезпечення мирного співіснування та розвитку як на регіональному, так і на глобальному рівнях. Розуміння та врахування геополітичних чинників стає важливим стратегічним інструментом для створення сприятливого середовища для співпраці та розвитку. Завдяки конструктивному діалогу та дипломатичним зусиллям країни можуть досягти взаємовигідних рішень для підтримки стабільності та миру в регіоні. Такий підхід сприяє зміцненню відносин між Україною та Південною Кореєю та максимізує потенціал співпраці у багатьох сферах, сприяючи спільному процвітанню обох країн.

Виклики та перешкоди на шлях розвитку відносин між Україною та Південною Кореєю стосуються багатьох різних сфер, починаючи з культурного аспекту, який відіграє ключову роль у розбудові взаємної обізнаності та взаєморозуміння між країнами. Відмінності в культурних

традиціях, менталітеті та підходах до ведення бізнесу можуть створювати труднощі у взаємодії. Адаптація до цих відмінностей вимагає часу, зусиль і відкритості з обох сторін. Ще однією важливою сферою, де виникає багато питань, є правові аспекти. Відмінності між правовими та регуляторними системами можуть перешкоджати вирішенню спорів та захисту прав інтелектуальної власності. Відсутність консенсусу з цих питань може призвести до ризиків для співпраці та інвестиційних проєктів. Економічні виклики, такі як нестабільна економічна ситуація в країнах, також можуть ускладнити співпрацю. Зміни в економіці, обсягах імпорту та експорту, обмінних курсах можуть впливати на умови та масштаби співпраці, створюючи потребу в адаптації та стратегічному плануванні.

Політичні чинники також відіграють важливу роль у взаємодії між країнами. Геополітична ситуація в регіоні та відносини з іншими країнами можуть впливати на сприйняття та реалізацію спільних проєктів. Крім того, конкуренція на світових ринках може створювати напруженість і конфлікти у сфер, де обидві країни мають інтереси. Всі ці проблеми та перешкоди потребують взаємної взаємодії, розуміння та вирішення для підтримки стабільних та продуктивних відносин між Україною та Південною Кореєю. Вирішення цих питань вимагає великих зусиль, але водночас створює можливості для ефективної співпраці та взаємного збагачення для обох країн. (О.М. Корнієнко, 2021). Відносини між Україною та Південною Кореєю відкривають багато можливостей для співпраці, які можуть бути важливими для обох країн у різних сферах.

Наприклад, обмін технологіями, знаннями та досвідом може сприяти розвитку інноваційних проєктів та підвищенню конкурентоспроможності обох економік. Продовження та розширення таких ініціатив може збільшити обсяги торгівлі та інвестицій між двома країнами, що, своєю чергою, сприятиме економічному зростанню та створенню робочих місць. Однак важливо враховувати поточні виклики, такі як культурні та економічні відмінності, які можуть ускладнювати співпрацю між країнами. Відмінності в

менталітеті, підходах до ведення бізнесу та методах комунікації можуть створювати труднощі в розумінні та взаємодії один з одним.

Крім того, економічні відмінності, такі як різниця в рівнях розвитку та доступі до ресурсів, можуть вимагати додаткових зусиль для забезпечення взаємовигідних умов співпраці. Зусилля та компроміси, продемонстровані обома сторонами, можуть мати вирішальне значення для подолання труднощів, що виникли у відносинах між Україною та Південною Кореєю. Прагнення до відкритого та продуктивного діалогу дозволить обговорювати проблеми та знаходити спільні рішення. Також важливо вміти враховувати особливості партнера і шукати компроміси, які враховують інтереси обох сторін. Відносини, засновані на взаємній повазі та співпраці, можуть стати основою для розробки ефективних стратегій і рішень для досягнення спільного успіху. Розвиток співробітництва на такій основі може сприяти не тільки розвитку окремих секторів економіки, а й загальному процвітанню обох країн. (Костенко А.В., 2022).

Таким чином, успішне співробітництво між Україною та Південною Кореєю залежить від здатності обох країн підтримувати відкритий та ефективний діалог, від готовності вирішувати спільні проблеми та шукати компроміси з урахуванням інтересів обох сторін.

Висновок до 2 розділу

У другому розділі надано поглиблену оцінку стану відносин у сфері економіки та торгівлі між Україною та Південною Кореєю, а також визначено перспективи співпраці у різних сферах. Аналіз показує, що обидві країни готові до поглиблення та розширення співробітництва, яке може стати основою для взаємного економічного збагачення. Особлива увага приділяється сферам торгівлі, інвестицій та обміну технологіями, де існує значний потенціал розвитку. Подальший розвиток співпраці може сприяти не лише зростанню товарообігу, але й забезпечити нові можливості для обох країн у сфер науки, енергетики та культури.

Обидві країни володіють великим потенціалом для інтеграції співробітництва у сферах інформаційних технологій, автомобілебудування та енергетики, що може призвести до взаємного процвітання та економічного розвитку. Однак важливо враховувати існуючі виклики та перешкоди, такі як культурні, правові, економічні та політичні чинники, які можуть стати на заваді співпраці та взаєморозумінню. Щоб вирішити ці проблеми, необхідні спільні зусилля та гнучкість у взаємодії. Крім того, це зміцнить відносини і сприятиме спільному розвитку двох країн.

РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ТА СПІВПРАЦІ

3.1 Стратегії зміцнення економічних відносин

Для зміцнення економічних зв'язків між Україною та Республікою Корея необхідно активно вдосконалювати двосторонню торгівлю шляхом укладення нових торговельних угод та постійного моніторингу митних процедур з метою зменшення бюрократичних перешкод. Спільне укладення торговельних угод, що регулюють обмін товарами та послугами між двома країнами, спростить процедури та зменшить торговельні витрати, що сприятиме збільшенню взаємних інвестицій та підвищенню конкурентоспроможності обох економік. Це збільшить обсяги обміну товарами та послугами, зробить торгівлю більш прозорою та привабливою для бізнесу в обох країнах. Зниження тарифів та усунення інших торговельних бар'єрів також створить сприятливі умови для розвитку співробітництва в різних секторах, включаючи інноваційні технології, енергоефективність та бізнес-послуги (Куликова О.І., 2018).

Крім того, активне просування інвестиційних проектів, особливо у сфері інфраструктури, технологій та сільського господарства, із залученням корейських компаній сприятиме збільшенню інвестицій, технологічному розвитку та підвищенню конкурентоспроможності української економіки. Відкриття нових можливостей для інвестицій та співпраці є важливим не лише для економічного зростання, але й для стимулювання розвитку інноваційних проектів та підвищення рівня життя громадян обох країн. Світова фінансово-економічна криза, що вибухнула у 2018-2019 роках, виявила багато глибоких протиріч у сучасній економіці, особливо в контексті офшорного капіталізму. Підвищена мобільність капіталу призвела до розриву між національними економіками та інвестиціями. Така динаміка стимулювала швидкі потоки капіталу, але також збільшила ризик нестабільності, оскільки кореляція між цими факторами значно знизилася.

Глибина кризи висвітлила слабкі місця у фінансовій системі, особливо в контексті нераціональних та ризикованих інвестицій. Фінансові піраміди та спекулятивні операції стали поширеними явищами, що загрожували фінансовій стабільності та економічному розвитку. Ці негативні тенденції значно ускладнили процес виходу економіки з кризи та спричинили серйозні труднощі для фінансової системи. Ці події підкреслили необхідність системних реформ у фінансовій системі та посилення контролю за ризикованими операціями. Стабільність і прозорість стали важливими пріоритетами для сталого розвитку світової економіки. Відновлення довіри до фінансових установ та розробка регуляторних механізмів стали нагальним завданням для запобігання подібним кризам у майбутньому.

Зміцнення економічних відносин між Україною та Південною Кореєю передбачає реалізацію низки важливих питань, які сприятимуть взаємовигідному розвитку обох країн. По-перше, розвиток вільної торгівлі між двома країнами сприятиме зниженню митних бар'єрів та створенню сприятливих умов для обміну товарами та послугами. Це не тільки збільшить обсяги торгівлі, але й допоможе диверсифікувати економіку та залучити нові можливості для бізнесу. Друге питання стосується інвестицій, які Південна Корея може зробити в українську економіку. Це можуть бути інвестиції в модернізацію інфраструктури, впровадження нових технологій та підтримку розвитку ключових галузей. Іноземні інвестиції допоможуть створити робочі місця, підвищити продуктивність і стимулювати економічне зростання. (Білоус В.О., 2024).

Третій аспект - це обмін технологіями та науковими знаннями між двома країнами. Це допоможе підвищити конкурентоспроможність обох економік завдяки впровадженню передового досвіду та інноваційних рішень. Крім того, культурні та освітні обміни допоможуть покращити взаєморозуміння та зблизити людей, що відіграє важливу роль у розвитку довгострокових партнерських відносин. Нарешті, створення сприятливого бізнес-середовища в обох країнах є важливим питанням для залучення іноземних інвесторів та

сприяння загальному економічному розвитку. Це включає покращення бізнес-середовища, зменшення адміністративних та правових перешкод і створення стабільного регуляторного середовища. Загалом, ініціативи, спрямовані на зміцнення економічних відносин між Україною та Південною Кореєю, прокладуть шлях до взаємовигідної співпраці та сприятимуть сталому розвитку обох країн, як показано в табл. нижче. 3.1.

Таблиця 3.1.

Аспекти співпраці між Україною та Республікою Корея

Аспекти співпраці	Опис
Торгівля	Розвиток вільної торгівлі включає зниження митних бар'єрів та укладання нових торговельних угод, що сприятиме експорту та імпорту товарів та послуг між країнами.
Інвестиції	Посилення інвестицій може сприяти модернізації інфраструктури, розвитку технологій та підвищенню конкурентоспроможності обох країн.
Технологічний обмін	Обмін технологіями та науковими знаннями може стати стимулом для інновацій та підвищення продуктивності в обох країнах.
Людські ресурси	Розвиток культурного та освітнього обміну сприятиме зближенню культур та покращенню взаєморозуміння, а також стимулюватиме обмін студентами та культурними делегаціями.
Створення сприятливого клімату	Створення сприятливого клімату для бізнесу включає утворення прозорого та стабільного правового середовища для іноземних інвесторів та підприємців.

Джерело: розробка автором на основі (Марченко В.П. 2024).

Активна підтримка технологічних та інноваційних ініціатив може стати ключовим фактором зміцнення економічних відносин між Україною та Південною Кореєю, особливо в контексті розвитку високотехнологічних галузей, таких як інформаційні технології, біотехнології та енергоефективність. Спільні ініціативи у цих сферах можуть підвищити конкурентоспроможність обох економік за рахунок оптимізації виробничих процесів, зниження витрат та підвищення якості продукції, що може залучити

більше інвестицій та розвинути нові ринки, сприяючи загальному економічному зростанню економіки двох країн. (В.П.Маслов, 2019). Крім того, така співпраця стимулюватиме розвиток інноваційного середовища, сприятиме обміну досвідом і технологічними знаннями та допоможе створити сприятливе середовище для розвитку стартапів і дослідницьких проєктів, що може відкрити нові можливості для обох країн у високотехнологічному світі. Структура експорту та імпорту України із зарубіжними країнами, особливо з Південною Кореєю, є важливим аспектом зовнішньоекономічних відносин країни. Відображаючи обсяги та напрями міжнародної торгівлі, ці відносини мають важливий вплив на формування та розвиток економічного потенціалу обох країн (рис. 3.1.).

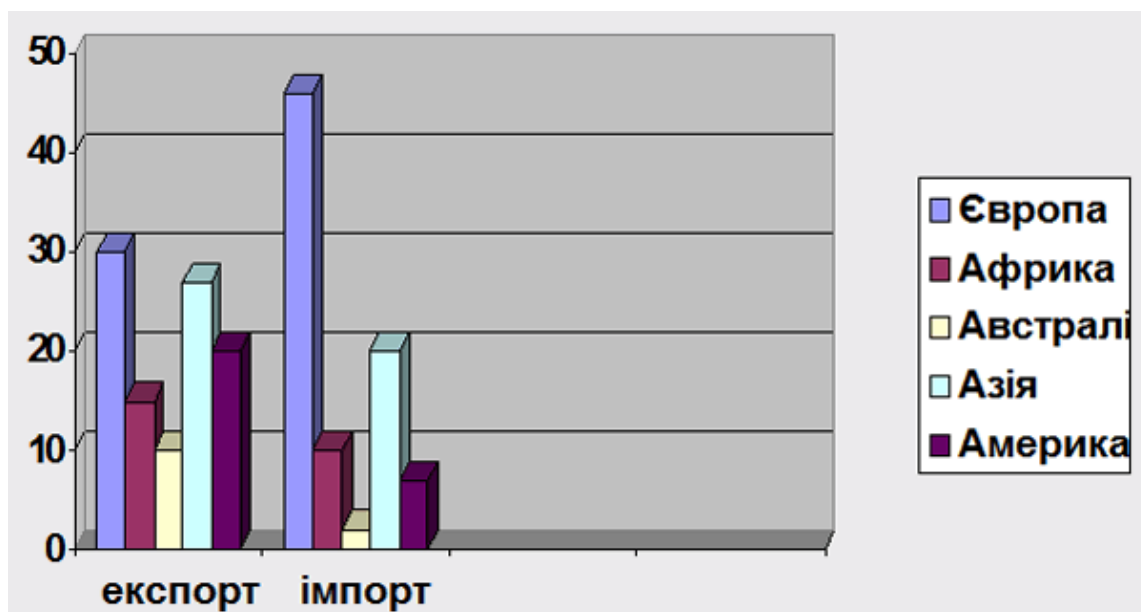

Рис. 3.1. Структура експорту та імпорту України з країнами далекого зарубіжжя.

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Підтримка дрібних та середніх компаній є важливою стратегією зміцнення економічних зв'язків між Україною та Південною Кореєю, оскільки цей сектор є ключовим фактором, який забезпечує створення нових робочих місць, просування інновацій та розвитку економіки регіону. Реалізація програм обміну між бізнесменами двох країн, полегшення доступу до фінансових ресурсів та підтримка розвитку імпортно-експортних можливостей може значно збільшити масштаби співпраці у даній галузі. Вказані заходи будуть сприяти розвитку спільного бізнесу, зміцненню

партнерства між двома державами, їхньому економічному зростанню. Іншою важливою стратегією є зосередження уваги на розвитку людських ресурсів, включаючи інвестиції в освіту, підвищення кваліфікації персоналу та сприяння студентським і науковим обмінам між двома університетами.

Ця стратегія не лише сприяє підвищенню економічного розвитку, але й готує людські ресурси для нових галузей, зміцнюючи таким чином основу для сталого розвитку та інновацій в економіках двох країн. Розвиток людських ресурсів є ключовим фактором у встановленні довгострокового партнерства, що сприятиме взаємному процвітання та розвитку двох країн. (Недашківська А.О., 2021). Загалом, зміцнення економічних відносин між Україною та Південною Кореєю потребує комплексного підходу з урахуванням як політичних, так і економічних заходів. Сприятливе середовище для співпраці можна створити шляхом зниження бар'єрів для інвестицій та торгівлі, а також укладення політичних угод і домовленостей, які підтримують відкритий і прозорий економічний обмін.

Крім того, стимулювання інновацій через спільні проекти та обмін досвідом також має важливе значення для зміцнення економічного партнерства між державами, сприяючи таким чином спільному процвітання та розвитку обох країн. Таким чином, такі стратегії, як активна підтримка інноваційних та технологічних ініціатив, підтримка дрібного та середнього підприємництва та розвиток людських ресурсів через інвестиції в освіту та розвиток кар'єри працівників, відкривають нові можливості для партнерства та взаємного розвитку. Усунення бар'єрів для торгівлі, покращення правового середовища для залучення інвестицій та забезпечення необхідних умов для бізнесу також сприяють розширенню співпраці між двома країнами. Враховуючи потенціал економік двох держав та взаємну вигоду від спільних ініціатив, можна очікувати подальшого зростання обсягів торгівлі та залучення інвестицій, а також розвитку нових сфер співпраці, що сприятиме стабільному та сталому розвитку обох країн.

3.2 Роль міжнародних організацій у підтримці співпраці

У сучасному світі, де прогрес у сфері науки та техніки стрімко прискорюється, взаємодія між країнами стає невід'ємною частиною їхнього існування. Ця взаємодія може виявлятися в різних формах, у тому числі економічних та політичних відносин, але сьогодні особливу роль відіграють міжнародні організації. Ці організації не лише регулюють відносини між країнами, але й приймають рішення щодо важливих глобальних питань, таких як війна і мир, екологія та національна інтеграція. За таких обставин кожна міжнародна організація зобов'язана вирішувати найактуальніші питання сучасності. У сфері міжнародних відносин на сучасному етапі міжнародним організаціям належить важлива роль щодо сприяння налагодження співпраці між державами та розвитку дипломатії. Поява таких організацій у 19 столітті відображала об'єктивну тенденцію до інтернаціоналізації багатьох аспектів суспільного життя. Вони стали не лише специфічною формою співпраці між країнами, а й важливим механізмом вирішення спільних глобальних проблем. (Носовець О.І., 2022).

Міжнародні організації забезпечують єдність націй для вирішення глобальних проблем і реалізації спільної програми дій. Це завдання є надзвичайно складним, оскільки учасниками є країни з різними політичними, економічними та соціальними орієнтаціями, особливостями та інтересами. Незважаючи на наявність спільних завдань, кожна країна переслідує власні цілі, які визначаються її місцем у світовій системі. Отже, міжнародні організації стають важливими інструментами співпраці та розвитку в сучасному світі, допомагаючи просувати глобалізацію та формувати міжнародне співробітництво. У цьому контексті важливо відзначити партнерство між Південною Кореєю та Україною, яке характеризується активною співпрацею на різних рівнях, включаючи економічний, технічний та культурний. Обидві держави приділяють значну увагу розвитку

взаємовигідних відносин, сприяють обміну технологіями, інвестиціям та культурному обміну. (Єрмаков С.Г., 2018).

Такі відносини сприяють не тільки розвитку економік двох країн, але й зміцненню міжнародної співпраці та регіональної стабільності. (Олійник О.М., 2021). Значні складнощі пов'язані з процесами глобалізації господарства, які останні 25 років лише прискорюються. Зміст глобалізації криється у тому, що сотні тисяч підприємств, корпорацій та мільйони людей у найрізноманітніших галузях економічної діяльності були втягнуті в міжнародну торгівлю та інтеграцію - від експлуатації сировинних ресурсів до виробництва машин, складного устаткування, технологій, від надання всіх видів послуг до обміну інформацією, капіталами та робочою силою. Ці тенденції є позитивними і відображають рух людства до прогресу – в економіці, техніці та науці. Глобалізація є сприятливою для подальшого розвитку співробітництва між державами, дозволяє вирішувати проблеми, які постають перед усім людством. (рис. 3.2.).

Рис. 3.2. Ознаки глобалізації

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Глобалізація відкрила нові можливості для обміну науковими розробками та ідеями, здійснення досліджень у різних галузях знань, які є важливою частиною сучасного світу. Міжнародні організації, як ключові

гравці процесу глобалізації, відіграють важливу роль у сприянні цьому обміну, роблячи свій внесок у розвиток науки і технологій. У цьому контексті відносини між Україною та Кореєю можуть розвиватися в рамках тенденцій прогресу в економіці та глобального співробітництва у сфері науки та технологій, сприяючи загальному процвітання обох країн. Функції міжнародних організацій є важливою частиною їхньої діяльності і спрямовані на сприяння співпраці між членами міжнародного співтовариства та забезпечення запровадження стандартів, прийнятих ним.

Однією з основних функцій є створення механізмів, що сприяють взаємодії між різними країнами у сферах, пов'язаних з економікою, політикою, соціальним розвитком та іншими аспектами міжнародних відносин. Це може включати організацію конференцій, семінарів, обмін досвідом та розробку спільних програм і проектів. Крім того, міжнародні організації відіграють важливу роль у моніторингу впровадження міжнародних практик і стандартів. (Павленко М.В., 2022). На міжнародні організації покладена важлива роль щодо забезпечення виконання різноманітних угод та надання рекомендацій щодо вдосконалення діяльності міжнародної спільноти. Цей процес включає моніторинг виконання угод, аналіз ризиків їх порушення та застосування санкцій у разі необхідності.

Створення такого механізму моніторингу сприяє дотримання міжнародного правопорядку, тим самим сприяючи стабільності та прогресу у взаємодії між міжнародними акторами. Крім того, міжнародні організації беруть на себе функцію розвитку та гармонізації міжнародного права. Це означає спільні зусилля зі створення та підтримки міжнародних договорів, конвенцій та угод, які визначають правила і норми взаємодії між державами. Розвиток і застосування міжнародного права має на меті забезпечення мирного співіснування, захист прав людини, розвиток співробітництва та підтримання міжнародної безпеки. Така діяльність міжнародних організацій є важливою для створення стабільності та прогресу в міжнародних відносинах. Вони виступають посередниками у врегулюванні конфліктів, сприяють

зміцненню довіри між країнами та надають механізми для спільного розвитку і співпраці задля вирішення глобальних проблем, див. табл. 3.2.

Таблиця 3.2.

Функції міжнародних організацій

Функція	Опис
Сприяння	Організація міжнародних конференцій з метою сприяння діалогу та обміну інформацією між країнами. Збір і аналіз статистичних і фактичних матеріалів для надання обґрунтованих рекомендацій. Публікація і поширення статистичних даних, досліджень та аналітичних звітів. Надання приміщень секретаріату для проведення переговорів і консультацій.
Спостереження	Формулювання та оприлюднення офіційної позиції організації щодо різних економічних, соціальних і політичних проблем з метою впливу на громадську думку та прийняття рішень. Надання платформи для обговорення та вирішення спільних питань.
Нагляд	Моніторинг економічного розвитку країн-членів з метою виявлення та аналізу ризиків, а також рекомендацій з покращення ситуації. Надання експертних оцінок та рекомендацій щодо політики і реформ.
Регулювання	Розробка міжнародних норм та механізмів примусу для забезпечення виконання рекомендацій міжнародного співтовариства. Встановлення стандартів поведінки та правил взаємодії між країнами.
Контроль	Здійснення контролю за відповідністю поведінки держав нормам міжнародного права та резолюціям організації. Моніторинг дотримання міжнародних угод і договорів.
Інформативна	Збір, обробка та поширення інформації між країнами та організаціями для забезпечення ефективного обміну знаннями та досвідом. Використання різноманітних каналів зв'язку для інформування сторін про актуальні події і розробки.

Джерело: розробка автором на основі (Петренко С.О., 2024).

Міжнародні організації допомагають підтримувати та здійснювати співпрацю між двома державами. Наприклад, Україна та Південна Корея є членами кількох міжнародних організацій, у тому числі Світової організації торгівлі (ВООЗ) та Організації Об'єднаних Націй (ООН), де вони можуть

співпрацювати для вирішення глобальних економічних, соціальних та екологічних проблем. Деякі міжнародні організації також надають фінансову підтримку проектам співпраці між Україною та Кореєю у багатьох сферах, таких як інфраструктура, освіта, наука та технології. (Яковлева А.С., 2024). Наприклад, Європейський банк реконструкції та розвитку може надавати кредити для спільних інфраструктурних проектів, допомагаючи вдосконалювати економічну співпрацю. Крім того, участь у різних міжнародних ініціативах та програмах дозволяє Україні та Південній Кореї обмінюватися досвідом та найкращими практиками у різних сферах, що сприяє майбутньому гібридному розвитку обох країн. Наприклад, участь у програмах Європейського Союзу з питань демократії та прав людини може сприяти вдосконаленню правових та інституційних систем обох країн. (Руденко Т.І., 2020).

Міжнародні організації відіграють важливу роль у сприянні розвитку та зміцненню відносин між обома державами, сприяючи обміну досвідом, надаючи фінансову допомогу та спільно вирішуючи глобальні проблеми. Тенденція до концентрації ключових функцій у міжнародних організаціях, яка спостерігається в українсько-корейських відносинах, є свідченням активної співпраці двох країн на міжнародній арені. У багатьох міжнародних форумах та організаціях, наприклад, в ООН та Світовому банку, обидві країни беруть участь у вирішенні економічних, соціальних та політичних питань. Ця співпраця сприяє обміну досвідом та кращому розумінню потреб одна одної. Посткризовий розвиток економіки азійської держави в контексті зміни зовнішньоекономічних відносин з Україною може стати рушійною силою спільних ініціатив та стратегічного міждержавного партнерства. Україна та Південна Корея мають можливість спільно розробляти та втілювати проекти у сферах торговельного, інвестиційного та технологічного співробітництва, що сприятиме стабільному економічному зростанню обох країн.

Такий підхід може допомогти створити взаємовигідні умови для обміну досвідом та розвитку відносин в сфері економіки між Україною та Південною

Кореєю, тим самим сприяючи розвитку обох країн в умовах післявоєнної кризи та економічної трансформації. Слід зазначити, що ці організації відіграють вирішальну роль у підтримці співпраці між державами. Їхні структури та форуми створюють можливості для взаємодії та обміну досвідом у різних сферах - від економічного розвитку до соціальних питань. Беручи участь у міжнародних ініціативах та програмах, обидві країни можуть спільно працювати над вирішенням глобальних проблем, тим самим сприяючи розвитку миру та стабільності не лише на внутрішньому, а й на міжнародному рівні. Така співпраця підтримується міжнародними інституціями та сприяє розвитку дружніх відносин і спільних інтересів між нашою державою та Кореєю, що втілюється у багатовимірних відносинах між двома країнами в сучасному світі.

3.3 Виклики та можливості для подальшого розвитку

Поєднання потенціалу відновлення України та Південної Кореї відкриває широкі перспективи для майбутнього розвитку обох країн. Зважаючи на схожі виклики, які стоять перед ними, їхня співпраця може бути важливою для успішного подолання цих викликів. Одним з найважливіших питань є збереження культурної спадщини. Якщо країни мають багату історію та традиції, як Україна та Південна Корея, захист цих цінностей стає важливим завданням для майбутніх поколінь. Відновлення та збереження культурних реліквій і традиційних ритуалів не лише сприяє реалізації права нації на самовизначення, а й привертає увагу міжнародної спільноти, створюючи нові можливості для туризму та культурної торгівлі. (Савченко О.В., 2021).

Україна та Південна Корея, які стикаються зі схожими викликами та мають багату історію, відкривають широкі перспективи для взаємовигідного співробітництва та розвитку. Захоплюючі можливості для обміну досвідом, технологіями та культурними цінностями роблять це партнерство надзвичайно перспективним. Про це свідчать дані, наведені в табл. 3.3.

Таблиця 3.3.

Виклики й можливості для подальшого розвитку України та Республіки
Корея

Виклики	Можливості
Україна	
Відновлення постраждалої інфраструктури	- Обмін досвідом та технологіями з Кореєю у відновленні та модернізації інфраструктури
Залучення інвестицій	- Привертання корейських інвестицій через спільні проекти та програми
Розвиток освіти	- Обмін студентами, викладачами та науковими знаннями з метою підвищення якості освітніх послуг
Екологічні проблеми	- Спільні проекти у сфері зелених технологій та відновлювальної енергетики
Глобальна конкуренція	- Розвиток інноваційних галузей, спільний вивід продукції на міжнародні ринки
Культурний обмін	- Організація культурних заходів та обмін мистецтвом та культурними традиціями
Республіка Корея	
Відновлення після конфліктів та кризових ситуацій	- Використання українського досвіду у відновленні та розвитку післякризових стратегій
Розвиток технологій та інновацій	- Співпраця з українськими компаніями та науковими установами для спільного розвитку технологій
Співпраця в галузі енергетики	- Реалізація спільних проектів з впровадження зелених енергетичних технологій
Спільний культурний обмін	- Вивчення української культури та мистецтва, організація культурних заходів у Кореї

Джерело: розробка автором на основі (Тимченко В.І., 2024).

Крім того, обидві країни стикаються з проблемами відновлення після конфлікту або кризи. Залучення інвестицій для відновлення інфраструктури та економіки може стати вирішальним кроком у стабілізації ситуації та стимулюванні подальшого розвитку. Відкриття дверей для спільних інвестиційних проектів може допомогти обом країнам більш ефективно використовувати свій потенціал і забезпечити взаємну вигоду. Важливо

відзначити, що обидва народи мають багату історію та традиції, які необхідно плекати та захищати. Спільна робота над збереженням та просуванням цих цінностей може не лише покращити взаєморозуміння між двома країнами, але й сприяти посиленню взаємного впливу та обміну досвідом.

З іншого боку, виклики, що стоять перед Україною та Південною Кореєю, створюють нові можливості для взаємовигідної співпраці та обміну досвідом. Наприклад, обмін досвідом у відновленні інфраструктури може стати ефективним механізмом залучення найкращих практик і технологій. Україна могла б скористатися досвідом Південної Кореї у розбудові та модернізації інфраструктури, зокрема, у сфері транспорту, енергетики та міського планування. З іншого боку, Південна Корея могла б використати досвід України у постконфліктному відновленні для вдосконалення своєї стратегії. Крім того, технологічна співпраця може стати справжнім каталізатором інноваційного розвитку в обох країнах. (Ушакова Л.І., 2022).

Маючи спільні екологічні, енергетичні та медичні виклики, Україна та Південна Корея можуть обмінюватися новітніми технологіями та технічними рішеннями. Наприклад, співпраця у сфері відновлюваної енергетики може допомогти обом країнам зменшити залежність від традиційних джерел енергії та сприяти захисту довкілля. Такі інноваційні партнерства можуть не лише забезпечити обмін досвідом і технологіями, але й стати рушійною силою у створенні нових ринків і розвитку нових секторів економіки. (Литвиненко В.М., 2018). Відкриття таких можливостей може зміцнити співпрацю між Україною та Південною Кореєю та допомогти обом країнам досягти своїх стратегічних цілей у сфері розвитку та інновацій. Освіта є ключовим елементом співпраці між Україною та Південною Кореєю, який може принести взаємну вигоду обом країнам.

Обмін студентами, викладачами та дослідниками відкриває можливості для глибокого розуміння та вивчення культурних особливостей та методів викладання двох країн. Студенти, які мають можливість навчатися в іншому культурному та освітньому середовищі, отримують цінний міжкультурний

досвід та навички подолання труднощів, які можуть бути корисними для їхньої майбутньої кар'єри та особистого розвитку. Крім того, обмін викладачами та дослідниками сприяє обміну знаннями та ідеями, що сприяє підвищенню якості освіти в обох країнах. Використання найкращих методів і практик у викладанні та дослідженнях може збагатити освітні системи обох країн і підготувати студентів до викликів сучасного світу. Такі обміни можуть закласти підвалини для майбутньої співпраці у дослідницьких та інноваційних проектах. Спільні дослідницькі програми та проекти можуть сприяти розвитку нових технологій, вирішенню складних проблем і розвитку обох країн у світовому науково-технічному просторі. (Федорчук В. М., 2020).

Культурний обмін між Україною та Південною Кореєю є важливим фактором, який може сприяти взаємному збагаченню двох країн. Цей обмін відкриває двері до взаєморозуміння та прийняття нових ідей, традицій та мистецтва. Спільно досліджуючи культурні відмінності та взаємовпливи, люди в обох країнах можуть розширити свій кругозір та отримати глибше розуміння світу. Наприклад, вивчення української літератури та мистецтва може відкрити нові перспективи для корейської аудиторії, а корейська культура може стати джерелом натхнення для українських митців та творчих особистостей. Крім того, культурний обмін може сприяти зміцненню дружніх відносин між двома народами.

Завдяки взаємному вивченню та розумінню культурних цінностей і традицій, відносини між Україною та Південною Кореєю можуть бути поглиблені та зміцнені на транснаціональному та міжособистісному рівнях. Культурний обмін створює можливості для відкритого діалогу та взаємної підтримки, допомагаючи будувати стійкі та довгострокові партнерські відносини. Такі обміни також сприяють підтримці спільного інтересу до культурного обміну. Організуючи культурні заходи, фестивалі, виставки та інші спільні заходи, Україна та Південна Корея можуть привернути увагу до своєї культурної спадщини та міжнародній арені.

Перед Україною та Південною Кореєю стоять унікальні виклики та можливості, які визначають їхні відносини та впливають на майбутній розвиток обох країн. Взаємодія між Україною та Південною Кореєю може стати ключем до створення важливих стратегічних партнерств у різних сферах, включаючи економіку, культуру, технології та освіту. В економічному плані обидві країни мають власні сильні сторони, які можуть бути використані для взаємовигідної співпраці. З одного боку, Україна має значний потенціал у сільськогосподарському виробництві, важкій промисловості та інших галузях, тоді як Південна Корея відома своїм високим рівнем технологій та інновацій. Спільні проекти у сфері торгівлі, інвестицій та науково-технічного співробітництва можуть сприяти економічному зростанню обох країн. (Хоменко Н. І., 2023).

У сфері культури та освіти обмін досвідом і знаннями може сприяти поглибленню взаєморозуміння між народами України та Кореї. Взаємні обміни студентами, спільні культурні заходи та проекти сприяють зближенню двох культур та підвищенню інтересу до них у всьому світі. Що стосується технологій, то співпраця у цій сфері може призвести до інноваційних рішень та спільних технологічних проектів, які сприятимуть розвитку обох країн та зміцненню їхніх конкурентних позицій на світовій арені. Водночас, враховуючи виклики та можливості, що стоять перед Україною та Південною Кореєю, активна співпраця в усіх аспектах відносин може призвести до стабільного та прогресивного партнерства, що сприятиме взаємному збагаченню та спільному процвітанню двох країн (рис. 3.3.).

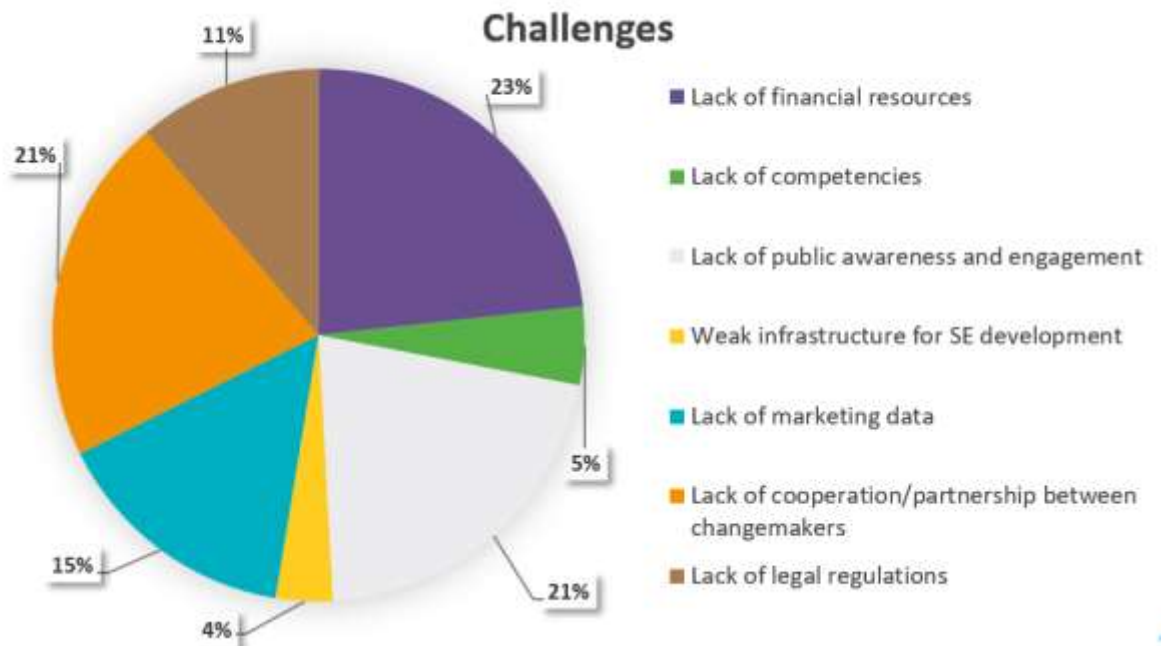

Рис. 3.3. Потенціал та перспективи стратегічного партнерства між Україною та Республікою Корея

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Між Україною та Південною Кореєю дійсно існують значні можливості для зміцнення співпраці, що сприятиме спільному розвитку та процвітанням двох країн. Важливим кроком у зміцненні відносин між двома країнами та відкритті нових можливостей для обміну досвідом та інноваціями може стати активна співпраця в економічних, технологічних та культурних ініціативах. З економічної точки зору, спільні проекти та ініціативи можуть сприяти розвитку обох економік. З одного боку, Україна має значний потенціал у сільському господарстві, важкій промисловості та інших галузях, а Корея відома своїми високими технологіями та інноваційним підходом до виробництва. Обмін знаннями та ресурсами може стати основою для створення взаємовигідних угод та спільних підприємств, що сприятиме економічному зростанню обох країн. (Царьов С.В., 2024).

У сфері технологій співпраця може призвести до реалізації спільних науково-дослідних та інноваційних проектів, які стануть основою для подальшого технологічного прогресу. У сфері культури та мистецтва обмін ідеями та культурними цінностями може сприяти поглибленню

взаєморозуміння між народами двох країн та збагаченню культурного діалогу. Такий підхід до співпраці сприятиме створенню стабільного та взаємовигідного партнерства між Україною та Південною Кореєю. Це сприяє не лише процвітанню двох країн, але й збільшенню їхнього впливу та успіху на міжнародній арені, створюючи основу для сталого розвитку двох країн у майбутньому (рис. 3.4.).

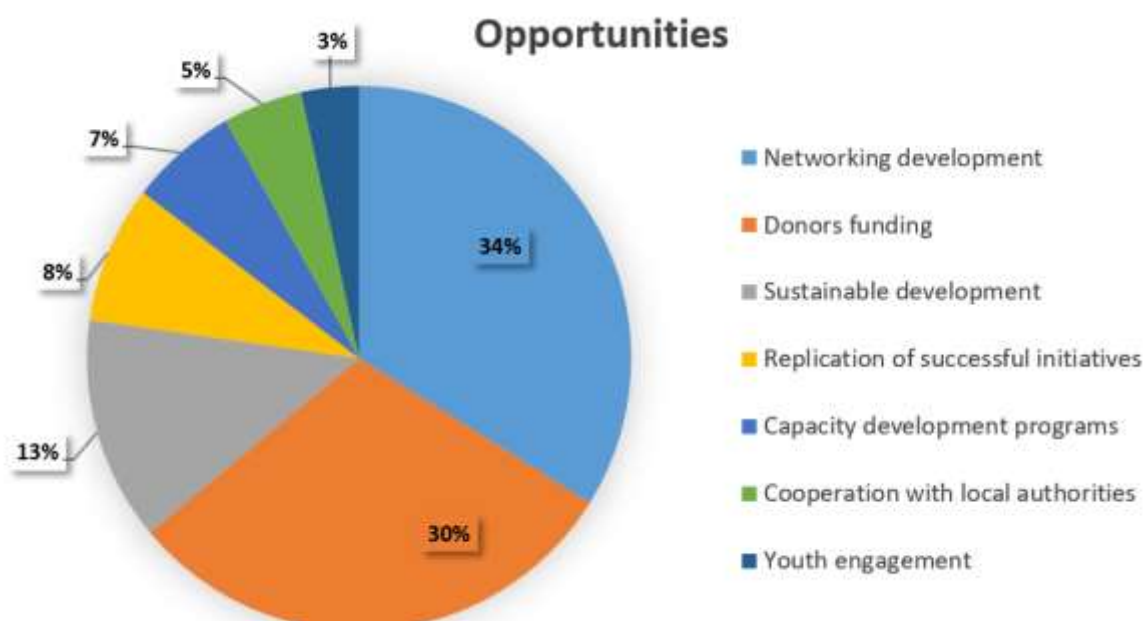

Рис. 3.4. Потенціал співпраці між Україною та Республікою Корея від економіки до культури

Джерело: сформовано на основі власних досліджень.

Таким чином, співпраця між Україною та Південною Кореєю відкриває широкі перспективи для обох країн у різних сферах - від відновлення інфраструктури та технологічного розвитку до культурних та освітніх обмінів. Ця співпраця створює унікальні можливості для взаємного збагачення та спільного розвитку, сприяючи мирному співіснуванню та прогресу обох країн.

Висновок до 3 розділу

У третьому розділі "Перспективи майбутнього розвитку та співпраці" розглядаються різні стратегії зміцнення економічних зв'язків між різними суб'єктами. У цьому розділі зазначається, що успішне економічне співробітництво вимагає не лише взаємодії між компаніями чи країнами, а й комплексного стратегічного планування, яке враховує інтереси всіх сторін. Особливий акцент робиться на необхідності розробки механізмів співпраці для максимізації взаємної вигоди та створення стабільної основи для подальшого прогресу.

Крім того, у цьому розділі також детально розглядається роль міжнародних організацій у підтримці співпраці. Ці організації зарекомендували себе як каталізатори обміну ідеями та розробки стандартів і політик, які допомагають створити сприятливе середовище для розвитку ефективної та сталої економіки. Вони забезпечують платформу для діалогу та співпраці між різними зацікавленими сторонами, сприяючи розвитку економічних відносин та досягненню спільних цілей сталого розвитку. Це робить цей розділ унікальним та актуальним у контексті сучасних викликів економічного розвитку.

ВИСНОВОК

На протязі дипломної роботи було досліджено кризу, де економіка Республіки Корея вражала своєю стійкістю та динамікою відновлення. Це стало можливим завдяки впровадженню та успішному виконанню ефективних стратегій реформування і відновлення, розроблених урядом. Однією з ключових складових цього відновлення було активне використання наявних ресурсів та впровадження новітніх технологій у виробництво. Стратегічна фокусування на розвитку високотехнологічних секторів та інноваційних проектів виявилось дуже ефективним у стимулюванні економічного зростання та конкурентоспроможності країни. Крім того, важливою складовою успішного відновлення економіки стала інтенсивна міжнародна співпраця.

Республіка Корея активно співпрацювала з міжнародними партнерами, що сприяло обміну досвідом та технологіями, а також створило сприятливі умови для залучення зовнішніх інвестицій. Це співробітництво виявилось ключовим фактором у відновленні економічної активності та розвитку нових перспектив. Зазначені фактори створили основу для подальшого розвитку стратегічних партнерств, які мають великий потенціал у зміцненні міжнародних торговельно-економічних зв'язків. З урахуванням значення регіональних та глобальних ланцюжків виробництва, Республіка Корея відкриває нові перспективи для співпраці з іншими країнами, включаючи Україну. Це може стати каталізатором для подальшого зростання та розвитку економічних відносин між країнами та сприяти реалізації їхнього взаємного потенціалу.

Стан торговельно-економічних відносин між Республікою Корея та Україною свідчить про потенціал для подальшого зростання обох країн. Обидва країни мають чималі можливості для розвитку співпраці у таких галузях, як технологічний обмін, виробництво, торгівля та інвестиції. Однак, існують певні проблеми та перешкоди, які можуть стримувати розвиток взаємовідносин. Наприклад, нерівномірний доступ до ринків може

ускладнювати торгівельні операції та обмежувати можливості для розширення економічних зв'язків. Крім того, різниця в рівні технологічного розвитку може створювати виклики при спільних проектах та ініціативах. Необхідною умовою для подальшого розвитку взаємовідносин є вирішення цих проблем та подолання перешкод. Зміцнення діалогу та співпраці між урядами обох країн, а також створення сприятливих умов для бізнесу та інвестицій може сприяти подальшому зближенню та розвитку торговельно-економічних відносин між Республікою Корея та Україною.

Співробітництво між Республікою Корея та Україною відкриває широкі можливості для розвитку різних галузей, особливо у сфері технологічного обміну та інвестицій. Обидві країни мають великий потенціал у спільних проектах, які можуть призвести до значного прогресу та взаємовигідних результатів. Це сприятиме сталому економічному розвитку обох націй і створенню нових робочих місць, що є важливим в контексті глобальних економічних викликів. Підтримка міжнародних організацій також відіграє ключову роль у посиленні цього співробітництва та забезпеченні його успішності на міжнародній арені. Подальший розвиток не лише відкриває нові перспективи для обох країн, але й надає можливість взаємного підтримання в умовах сучасного глобального середовища.

Шлях до спільного подолання економічних та геополітичних викликів стає більш доступним завдяки активному обміну досвідом і ресурсами у таких стратегічних галузях як енергетика, торгівля та інновації. Ця співпраця не лише сприяє сталому економічному зростанню кожної з країн, але й спільно допомагає вирішувати складні завдання, які стоять перед ними в сучасному світі. Отже, співпраця між Республікою Корея та Україною відкриває широкі можливості для взаємовигідного обміну ресурсами та досвідом, що сприятиме сталому економічному зростанню обох країн. Подальший розвиток цього партнерства може мати значний вплив на геополітичну та економічну ситуацію як у регіоні, так і в світі в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Адаменко Д.І. Розвиток виробництва і торгівлі між Україною та країнами Азії: потенціал та перспективи / Д.І. Адаменко // Економіка і суспільство. – 2018. – No 2. – С. 68–73.
2. Антонова І.М. Перспективи розвитку туристичної індустрії України у контексті співпраці з країнами Азії / І.М. Антонова // Туризм і готельно-ресторанна справа. – 2024. – No 5. – С. 42–48.
3. Білокінь О.В. Міжнародне співробітництво України з країнами Азії в галузі освіти: актуальні проблеми та перспективи розвитку / О.В. Білокінь // Інноваційність та розвиток. – 2023. – No 8. – С. 64–69.
4. Білоус В.О. Перспективи залучення інвестицій до України з країн Азії: аналіз та рекомендації / В.О. Білоус // Інвестиції: практика та досвід. – 2024. – No 6. – С. 68–75.
5. Богданова Т.М. Роль України в процесах регіональної інтеграції в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні / Т.М. Богданова // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2020. – No 178. – С. 112–118.
6. Васильєва Н.О. Економічне співробітництво України з країнами Азії: сучасний стан та перспективи / Н.О. Васильєва // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг. – 2024. – No 2. – С. 88–94.
7. Волошин О.В. Міграційні процеси між Україною та країнами Азії: проблеми та перспективи / О.В. Волошин // Міграційні процеси: глобальні виклики та регіональні аспекти. – 2024. – No 11. – С. 112–118.
8. Гаврилук О.О. Економічна співпраця України з країнами Південно-Східної Азії: актуальні проблеми та перспективи розвитку / О.О. Гаврилук // Економічний аналіз. – 2018. – Т. 28, No 1. – С. 68–73.
9. Гавриш А.П. Юридичні аспекти співробітництва України з країнами Азії в сфері охорони довкілля / А.П. Гавриш // Право та інноваційне суспільство. – 2019. – No 4. – С. 42–48.

10. Гайдук О.П. Розвиток інноваційної діяльності України з країнами Азії: виклики та можливості / О.П. Гайдук // Інноваційний розвиток економіки. – 2020. – № 8. – С. 56–61.
11. Головка Т.В. Інноваційні аспекти співпраці України з країнами Азії в галузі науки та технологій / Т.В. Головка // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка». – 2022. – Т. 22. – С. 112–117.
12. Григор'єв І.О. Міграційні процеси між Україною та країнами Азії: виклики та можливості / І.О. Григор'єв // Міграційні процеси: глобальні виклики та регіональні аспекти. – 2024. – № 7. – С. 82–89.
13. Гусєв С.О. Інноваційний розвиток економічних зв'язків України з країнами Азії: проблеми та перспективи / С.О. Гусєв // Інноваційність та інвестиційні процеси в економіці. – 2019. – № 6. – С. 26–31.
14. Данилевська О.М. Соціокультурні аспекти співпраці України з країнами Азії: тенденції та перспективи / О.М. Данилевська // Соціокультурні виміри сучасного суспільства. – 2018. – № 4. – С. 70–75.
15. Даниленко Н.М. Туристична індустрія України у контексті співпраці з країнами Азії: актуальні питання та перспективи / Н.М. Даниленко // Туризм і готельно-ресторанна справа. – 2021. – № 3. – С. 78–83.
16. Дорошенко С.О. Соціально-економічне партнерство України з країнами Азії: актуальні аспекти та перспективи розвитку / С.О. Дорошенко // Соціально-економічні проблеми і держава. – 2020. – Вип. 2. – С. 76–81.
17. Єрмаков С.Г. Гуманітарні зв'язки України з країнами Азії: проблеми та перспективи / С.Г. Єрмаков // Гуманітарна освіта в технічних вишах. – 2018. – № 4. – С. 68–73.
18. Жукова М.О. Соціально-економічна співпраця України з країнами Азії: аналіз і перспективи / М.О. Жукова // Соціально-економічні проблеми сучасного суспільства. – 2019. – № 6. – С. 42–48.
19. Завадський О.М. Інноваційна співпраця України з країнами Азії: стратегічні аспекти та перспективи розвитку / О.М. Завадський // Науковий

вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка і менеджмент. – 2023. – No 1. – С. 45–50.

20. Іванова Л.І. Геополітичні аспекти зовнішньої політики України в Азії: тенденції та перспективи / Л.І. Іванова // Міжнародні відносини: політика, економіка, право. – 2024. – No 3. – С. 58–63.

21. Калініна Л.В. Інформаційна безпека України в контексті співпраці з країнами Азії: проблеми та перспективи / Л.В. Калініна // Інформаційна безпека. – 2020. – No 5. – С. 112–118.

22. Коваль Л.О. Геополітичні аспекти зовнішньої політики України в Азії / Л.О. Коваль // Геополітика та міжнародні відносини. – 2024. – No 2. – С. 45–51.

23. Ковальчук В.М. Розвиток туристичної співпраці України з країнами Азії: потенціал та перспективи / В.М. Ковальчук // Туризм: історія, культура, економіка. – 2024. – Т. 6, No 2. – С. 30–36.

24. Кононенко К. А., Гончарук А. З., Кошовий С. А. Далекосхідний вектор як важливий елемент зовнішньої політики України: аналітична доповідь / за заг. ред. К. А. Кононенка. – К. : НІСД, 2017. – 48 с.

25. Корнієнко О.М. Технологічне співробітництво України з країнами Азії: сучасний стан та перспективи розвитку / О.М. Корнієнко // Технологічний аудит та резерви виробництва. – 2021. – No 6. – С. 112–118.

26. Король І.О. Стан і перспективи розвитку медичного співробітництва України з країнами Азії / І.О. Король // Здоров'я нації. – 2020. – No 2. – С. 56–61.

27. Костенко А.В. Перспективи розвитку економічного співробітництва України з країнами Азії: геополітичні виклики та стратегічні аспекти / А.В. Костенко // Економіка: проблеми теорії та практики. – 2022. – Вип. 3. – С. 82–89.

28. Кравченко О.М. Розвиток торгово-економічних зв'язків між Україною та Китаєм в контексті євразійської інтеграції / О.М. Кравченко // Економіка та держава. – 2015. – No 11. – С. 64–68.

29. Кузьменко Т.П. Співпраця України з країнами Азії в галузі освіти та науки: тенденції та перспективи / Т.П. Кузьменко // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2024. – No 2. – С. 112–117.
30. Куликова О.І. Розвиток транспортної інфраструктури України як фактор співпраці з країнами Азії: аналіз і рекомендації / О.І. Куликова // Інфраструктура та розвиток. – 2018. – No 6. – С. 56–61.
31. Лазарев М.І. Перспективи розвитку енергетичної співпраці України з країнами Азії / М.І. Лазарев // Енергетика: економіка, технології, екологія. – 2017. – No 4. – С. 56–62.
32. Лисенко В.П. Політика України в Азії: проблеми та перспективи / В.П. Лисенко // Міжнародні відносини: теорія, історія, практика. – 2018. – No 2. – С. 76–83.
33. Литвиненко В.М. Інноваційність економічних зв'язків України з країнами Азії: особливості та перспективи / В.М. Литвиненко // Інноваційне підприємництво. – 2020. – No 4. – С. 56–62.
34. Майко В.А. Зовнішньополітичні та економічні пріоритети України у країнах Центральної, Південної і Південно-Східної Азії / В.А. Майко // Економічний часопис – XXI. – 2021. – No 9–10. – С. 3–7.
35. Мармазов В.Є. 20-річчя відносин між Україною та Республікою Корея: підсумки і перспективи співпраці в рамках євро-тихоокеанської інтеграції / В.Є. Мармазов // Науковий вісник Дипломатичної академії України. – 2022. – No 19. – С. 40–45.
36. Марченко В.П. Розвиток міжнародних економічних зв'язків України з країнами Азії: сучасний стан та перспективи / В.П. Марченко // Економічний вісник університету. – 2024. – No 8. – С. 44–49.
37. Маслов В.П. Енергетична стратегія України у контексті співпраці з країнами Азії: аналіз та рекомендації / В.П. Маслов // Енергетика і енергозбереження. – 2019. – No 2. – С. 78–83.

38. Мельник О.В. Аграрне співробітництво України з країнами Азії: проблеми та перспективи / О.В. Мельник // Аграрна наука Євро-Ноосфера. – 2017. – № 3. – С. 78–83.
39. Недашківська А.О. Інформаційна безпека України в контексті співпраці з країнами Азії: аналіз та перспективи / А.О. Недашківська // Інформаційна безпека. – 2021. – № 1. – С. 42–48.
40. Ніколаєнко О.М. Транспортно-логістична інфраструктура України та її вплив на розвиток співпраці з країнами Азії / О.М. Ніколаєнко // Логістичне управління. – 2016. – № 3. – С. 45–50.
41. Носовець О.І. Стан та перспективи розвитку торговельно-економічних відносин України з країнами Азії / О.І. Носовець // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2022. – № 3. – С. 112–117.
42. Олійник О.М. Інформаційна взаємодія України з країнами Азії: сучасні тенденції та перспективи / О.М. Олійник // Інформаційне суспільство. – 2021. – № 4. – С. 78–83.
43. Павленко М.В. Геоелекономічні аспекти співпраці України з країнами Азії: аналіз і перспективи / М.В. Павленко // Економіка регіону. – 2022. – Т. 3, № 2. – С. 68–73.
44. Павленко Ю.В. Гуманітарна співпраця України з країнами Азії: актуальні аспекти та напрями розвитку / Ю.В. Павленко // Гуманітарна наука і освіта. – 2017. – № 3. – С. 88–93.
45. Панченко Д.Ю. Правове регулювання зовнішньої торгівлі України з країнами Азії: сучасний стан та перспективи / Д.Ю. Панченко // Правова доктрина. – 2019. – Т. 14, № 2. – С. 98–104.
46. Петренко С.О. Соціокультурні взаємозв'язки України з країнами Азії: сучасний стан та перспективи розвитку / С.О. Петренко // Соціокультурні проблеми сучасного суспільства. – 2024. – № 3. – С. 92–97.
47. Петрова І.В. Україна та країни Південно-Східної Азії: зовнішньополітичні взаємодії та перспективи співпраці / І.В. Петрова //

Азійсько-Тихоокеанський регіон: проблеми політики та безпеки. – 2023. – No 2. – С. 54–59.

48. Потапова Л.С. Інформаційна взаємодія України з країнами Азії: сучасні підходи та перспективи / Л.С. Потапова // Інформаційне суспільство. – 2018. – No 5. – С. 62–68.

49. Руденко Т.І. Політичні відносини України з країнами Азії: сучасний стан та перспективи розвитку / Т.І. Руденко // Міжнародні відносини: політика, економіка, право. – 2020. – No 4. – С. 78–83.

50. Савченко О.В. Медична співпраця України з країнами Азії: тенденції та перспективи розвитку / О.В. Савченко // Здоров'я нації. – 2021. – No 4. – С. 56–61.

51. Семенова А.В. Інвестиційна привабливість України для країн Азії: аналіз та перспективи / А.В. Семенова // Інвестиції: практика та досвід. – 2021. – No 3. – С. 24–29.

52. Сіденко С.В., Невгад А. Міжнародне співробітництво України в сфері інновацій / С.В. Сіденко, А. Невгад // Стратегія розвитку України. – 2016. – No 1. – С. 172–176. – С. 173.

53. Тимченко В.І. Стан та перспективи розвитку гуманітарного співробітництва України з країнами Азії / В.І. Тимченко // Гуманітарна освіта в технічних вишах. – 2024. – No 2. – С. 48–54.

54. Третьякова Л.А. Співпраця України з країнами Азії в контексті геополітичних трансформацій / Л.А. Третьякова // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2017. – Вип. 5 (187). – С. 112–116.

55. Ушакова Л.І. Інвестиційні перспективи України на азійських ринках: стан та перспективи / Л.І. Ушакова // Інвестиційний клімат в Україні. – 2022. – No 7. – С. 24–29.

56. Федорчук В.М. Правові аспекти співпраці України з країнами Азії: аналіз сучасного стану та перспективи / В.М. Федорчук // Правова доктрина. – 2020. – Т. 15, No 4. – С. 98–104.

57. Хоменко Н.І. Розвиток міграційних процесів між Україною та країнами Азії: сучасні тенденції та перспективи / Н.І. Хоменко // Міграційні процеси: глобальні виклики та регіональні аспекти. – 2023. – No 9. – С. 112–117.
58. Царьов С.В. Торговельно-економічне співробітництво України з країнами Азії: сучасний стан та перспективи розвитку / С.В. Царьов // Торгівля, ринок та митна справа. – 2024. – No 5. – С. 78–83.
59. Черненко Ю.О. Відносини України з Японією: сучасний стан та перспективи розвитку / Ю.О. Черненко // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2019. – No 143. – С. 98–105.
60. Чернишева Н.С. Інноваційні аспекти розвитку співробітництва України з країнами Азії / Н.С. Чернишева // Інноваційне підприємництво. – 2021. – No 1. – С. 48–54.
61. Шевченко М.І. Культурно-гуманітарні зв'язки України з країнами Азії: сучасний стан та перспективи розвитку / М.І. Шевченко // Культурологічний вісник. – 2016. – No 4. – С. 87–92.
62. Яковлева А.С. Дипломатична діяльність України в Азії: проблеми та перспективи / А.С. Яковлева // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2024. – No 98. – С. 76–82.